



OU-TT-OVBP2-2017/034644/PaHo

Trnava 21.12.2017

### R o z h o d n u t i e

Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, oddelenie štátnej stavebnej správy (ďalej iba OU Trnava - OVBP2), ako orgán štátnej správy, príslušný podľa §-u 1 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie, §-u 9 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa §-u 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších noviel v spojení s §-om 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok), v konaní o odvolaní SPV Dálovce, s.r.o. so sídlom Jurigovo nám. 439/15, 841 05 Bratislava proti rozhodnutiu stavebného úradu Mesto Šamorín č.144/2017-007/SOcÚ zo dňa 18.05.2017, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie územného rozhodnutia na stavbu „Zariadenie na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu na pozemkoch parc. č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413/22, 413/25, k.ú. Bučuháza, Mesto Šamorín pre stavebníka SPV Dálovce, s.r.o. so sídlom Jurigovo nám. 439/15, 841 05 Bratislava

### r o z h o d o l t a k t o:

OÚ Trnava - OVBP2 rozhodnutie stavebného úradu Mesto Šamorín č. 144/2017-007/SOcÚ zo dňa 18.05.2017 podľa §-u 59 ods. 2 správneho poriadku **p o t v r d z u j e** a odvolanie SPV Dálovce, s.r.o. **z a m i e t a**.

### O d ô v o d n e n i e

Mesto Šamorín ako stavebný úrad prvého stupňa vydal dňa 18.05.2017 pod č. 144/2017-007/SOcÚ rozhodnutie, ktorým zamietol návrh SPV Dálovce, s.r.o. na vydanie územného rozhodnutia na stavbu „Zariadenie na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu na pozemkoch parc. č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413/22, 413/25, k.ú. Bučuháza, mesto Šamorín“.

Proti predmetnému rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolal v zmysle §-u 53 správneho poriadku odvolateľ SPV Dálovce s.r.o., ktorý vo svojom odvolaní uviedol nasledovné:

Odvolateľ navrhuje, aby Mesto Šamorín ako príslušný prvostupňový stavebný úrad v zmysle ustanovenia §-u 57 ods. 1 správneho poriadku v plnom rozsahu vyhovel podanému

odvolaniu navrhovateľa a povolilo umiestnenie stavby „Zariadenie na vysoko teplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ na pozemku parc. č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413/22, 413/25 v katastrálnom území Bučuháza, mesto Šamorín; alternatívne aby Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky ako druhostupňový stavebný úrad v zmysle ustanovenia §-u 59 ods. 2 správneho poriadku napadnuté uznesenie zmenil tak, že povoľuje umiestnenie stavby „Zariadenie na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ na pozemku parc. č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413/22, 413/25 v katastrálnom území Bučuháza, mesto Šamorín; alternatívne aby Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky v zmysle ustanovenia §-u 59 ods. 2 správneho poriadku napadnuté rozhodnutie zrušil a v zmysle ustanovenia §-u 59 ods. 3 vrátil vec Mestu Šamorín ako príslušnému stavebnému úradu na ďalšie prejednanie a nové rozhodnutie.

Navrhovateľ dňa 19.03.2014 podal Mestu Šamorín ako príslušnému stavebnému úradu návrh na vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie stavby „Zariadenie na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ na pozemku parc. č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413/22, 413/25 v katastrálnom území Bučuháza, mesto Šamorín.

Dňa 09.03.2016 vydalo Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad rozhodnutie, ktorým zastavilo územné konanie z dôvodu neodstránenia vytýkaných nedostatkov.

Na základe podaného odvolania Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2016/016096/Ma zo dňa 19.05.2016 zrušil predmetné rozhodnutie o zastavení konania zo dňa 09.03.2016 a vrátil vec stavebnému úradu. V novom konaní Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad vydalo rozhodnutie č. 1488/2014-004/SOcÚ, preprotokolované č. 149/2015 dňa 09.01.2015, preprotokolované na č. 228/2016 dňa 13.01.2016 zo dňa 20.07.2016, ktorým zamietlo návrh navrhovateľa na vydanie územného rozhodnutia na predmetnú stavbu.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, pričom Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky na základe podaného odvolania rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie územného rozhodnutia zo dňa 20.07.2016 zrušil a dňa 19.12.2016 vrátil Mestu Šamorín na nové konanie.

V novom konaní Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad napadnutým rozhodnutím zo dňa 18.05.2017 opätovne rozhodlo tak, že zamietlo návrh navrhovateľa na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby.

Je potrebné zdôrazniť, že Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad bolo pri vydávaní napadnutého uznesenia viazané právnym názorom Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky ako nadriadeného orgánu, ktorý mu v ďalšom konaní uložil povinnosť postupovať v súlade so zákonom, posúdiť súlad územného plánu Mesta Šamorín s navrhovanou stavbou, zistiť presne súlad s územným plánom mesta.

V novom rozhodnutí bolo potrebné zaoberať sa umiestnením zariadenia nielen na spaľovanie, ale aj na zhodnotenie odpadu, pričom v samotnom rozhodnutí nie je postačujúce len strohé konštatovanie súladu, resp. rozporu s územným plánom, ale bolo treba uviesť vzájomné súvislosti medzi platnou skutočnosťou a navrhovanou stavbou.

Odôvodnenie nového rozhodnutia musí byť natoľko prepracované, aby aj nezainteresovaná osoba po prečítaní rozhodnutia mala ozrejmené, z akých dôvodov správny orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Navrhovateľ má v prvom rade za to, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právnym názorom Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky, ktorým malo byť Mesto Šamorín pri vydaní nového rozhodnutia viazané.

Mesto Šamorín nerešpektovalo dôsledne právny názor Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky, svoje nové rozhodnutie dostatočne a presvedčivo neodôvodnilo, čím spôsobilo nezákonnosť a podstatnú nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je tiež nezákonné a vecne nesprávne, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad dospelo na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe nich vec nesprávne právne posúdilo.

Právne a skutkové závery Mesta Šamorín prezentované v odôvodnení napadnutého uznesenia sú nesprávne, nepravdivé, ba priam svojvoľné a arbitrárne, v príkrom rozpore so záväznými stanoviskami dotknutých orgánov, Správou o hodnotení a Záverečným stanoviskom MZP SR č. 1615/2016-3.4/mo, na ktoré bolo Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad povinné prihliadať.

Vyššie uvedené vady napadnutého rozhodnutia navrhovateľ odôvodňuje nasledovne:

V prvom rade si navrhovateľ dovoľuje poukázať na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie podpísal vzastúpení primátora mesta p. Gabriela Bárdosa vedúci stavebného úradu SOcÚ v Šamoríne Ing. Vojtech Bajkay.

V zmysle ustanovenia §-u 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov: „Starosta je štatutárnym orgánom obce. Starosta môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení.“

V zmysle ustanovenia §-u 24 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov: „Predstaviteľom mesta a jeho najvyšším výkonným orgánom je primátor mesta. Na jeho postavenie sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona o starostovi.“

V zmysle uvedeného je nepochybné, že štatutárnym orgánom je primátor a len on je oprávnený ako štatutárny orgán podpisovať akékoľvek rozhodnutia vydávané mestom Šamorín.

Navrhovateľ nemá vedomosť o tom, že by primátor mesta Šamorín písomne poveril vedúceho stavebného úradu Ing. Vojtecha Bajkaya na vydávanie akýchkoľvek rozhodnutí, a už vôbec nie, aby rozhodoval v územnom konaní týkajúcom sa navrhovanej stavby.

V prípade, ak p. Ing. Vojtech Bajkay nedisponuje písomným poverením na rozhodovanie, je nutné považovať napadnuté rozhodnutie za neplatný a nulitný správny akt, ktorý v žiadnom prípade nespôsobuje právne následky.

Navrhovateľ týmto žiada, aby p. Ing. Vojtech Bajkay predložil písomné poverenie na rozhodovanie v predmetnom územnom rozhodnutí so všetkými zákonnými náležitosťami, nakoľko inak ide o absolútne nezákonné a nulitné rozhodnutie vydané nepríslušným orgánom a podpísané neoprávnenou osobou.

Navrhovateľ v tejto súvislosti dáva do pozornosti skutočnosť, že Mesto Šamorín absolútne nerešpektovalo právny názor Okresného úradu Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorý uložil Mestu Šamorín povinnosť zistiť presne súlad s územným plánom mesta, pričom v samotnom rozhodnutí nie je postačujúce iba strohé konštatovanie súladu, resp. rozporu s územným plánom, treba uviesť vzájomné súvislosti medzi platnou skutočnosťou a navrhovanou stavbou, pričom odôvodnenie musí byť natoľko prepracované, aby aj nezainteresovaná osoba mala po prečítaní ozrejmené, z akých dôvodov správny orgán rozhodol.

Po prečítaní odôvodnenia napadnutého uznesenia je nutné konštatovať, že Mesto Šamorín v podstate len od slova do slova zopakovalo svoju argumentáciu z predchádzajúceho rozhodnutia o zamietnutí návrhu navrhovateľa, ktorá spočívala v tom, že v zmysle zmien a doplnkov č. 2 územného plánu č. 8/2015/H zo dňa 24.09.2015 a 10/2015/XXIII zo dňa 15.12.2015, ktorým sa mení a dopĺňa územný plán č. 8/2007/XXII zo dňa 13.12.2007 a zmien a doplnkov č. 1 - 33/2010/XI zo dňa 04.11.2010 v tejto lokalite ZaD2.09 (predtým lokalita 502) už nie je možné umiestnenie a realizácia stavby takého charakteru, t. j. neprípustné umiestnenie zariadenia na skládkovanie odpadu, spaľovanie odpadu alebo akékoľvek energetické zhodnocovanie odpadu.

Stavebný úrad odôvodnil zamietnutie návrhu na umiestnenie stavby tou skutočnosťou, že nakoľko nebolo vydané právoplatné rozhodnutie na túto stavbu, ktoré by malo platný územný plán zohľadniť, stavbu nie je možné umiestniť v lokalite ZaD2.09 (predtým lokalita 205).

Mesto Šamorín v prvom rade pochybilo tým, že absolútne nesprávne vyhodnotilo súlad umiestnenia navrhovanej stavby s územným plánom mesta Šamorín.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že navrhovateľ podal návrh na vydanie územného rozhodnutia dňa 19.03.2014, pričom je nesporným faktom, že k tomuto dňu došlo v zmysle stavebného poriadku k začatiu územného rozhodnutia.

Návrh na vydanie územného rozhodnutia teda bol podaný v čase platnosti územného plánu mesta Šamorín č. 8/2007/XII zo dňa 13.12.2007 a zmeny č. 1 – 33/2010/XI zo dňa 04.11.2010, ktorý v čase podania návrhu povoľoval v danej lokalite 502 v obmedzenom rozsahu umiestnenie zariadenia na separovaný zber odpadov, zariadenia na spracovanie, úpravu a nakladanie s odpadmi.

Je nepochybné, že podľa územného plánu mesta platného v čase podania návrhu a vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby bolo možné navrhované zariadenie v predmetnej lokalite postaviť.

V zmysle ustanovenia §-u 142d ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon): „Konania, ktoré boli začaté a právoplatne neukončené do 1. januára 2015, sa dokončia podľa doterajších predpisov.“

Stavebný úrad je povinný pri rozhodovaní vychádzať zo stavu v čase podania návrhu, teda pri rozhodovaní o umiestnení predmetnej stavby malo Mesto Šamorín vychádzať z územného plánu mesta č. 8/2007/XII zo dňa 13.12.2007 platného ku dňu podania návrhu.

Súlad navrhovanej stavby s územným plánom mesta je takisto skonštatovaný vo všetkých vyjadreniach a stanoviskách dotknutých orgánov, kladným spôsobom sa o tejto skutočnosti vyjadruje aj spracovateľ Správy o hodnotení (EIA), pričom aj samotné MŽP SR v Záverečnom stanovisku č. 1615/2016-3.4/mo vychádzalo zo súladu navrhovanej stavby s územným plánom mesta Šamorín.

Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ považuje za absolútne nesprávny názor mesta Šamorín o nemožnosti umiestnenia predmetnej stavby v lokalite 502 (novooznačenej ako ZaD2.09), nakoľko v územnom konaní začatom pred účinnosťou zmien a doplnkov č. 2 je nutné pokračovať a rozhodovať podľa stavu platného a účinného v čase podania návrhu.

Na posudzovaný prípad sa teda zmeny a doplnky č. 2 územného plánu mesta nevzťahujú a pre rozhodnutie o umiestnení navrhovanej stavby sú irelevantné.

Navrhovateľ tiež zdôrazňuje, že Mesto Šamorín doslovne prevzalo svoju argumentáciu o nemožnosti umiestnenia stavby zo zrušeného rozhodnutia o zamietnutí návrhu zo dňa 20.07.2016, pričom Okresný súd Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky jednoznačne určil smer a požiadavky, ktoré má odôvodnenie nového rozhodnutia spĺňať.

Mesto Šamorín teda nerešpektovalo záväzný právny názor nadriadeného orgánu a zaťažilo napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľnosťou, nakoľko nové odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v žiadnom prípade nespĺňa požiadavky zo strany Okresného úradu Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky.

V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že ani zmenami a doplnkami č. 2 územného plánu mesta Šamorín nedošlo k zmene funkčného zaradenia danej lokality, aj naďalej ide o plochu pre priemyselnú výrobu, podnikateľské aktivity a sklady so zmenou regulácie - bez zmeny funkčného využitia.

Na lokalitu ZaD2.09 (podľa starého označenia 502) bol pridaný regulatív so zákazom výstavby spaľovní alebo inej formy likvidácie odpadu, pričom ako z nižšie uvedenej argumentácie vyplýva, činnosť uvedená v navrhovanom zariadení je považovaná za zhodnocovanie odpadu.

V rozpore s vyššie uvedeným regulatívom je potom samotné znenie textovej časti zmien a doplnkov č. 2 územného plánu, kde sa deklaruje zákaz umiestniť zariadenia na skládkovanie odpadu, spaľovanie odpadu alebo akékoľvek energetické zhodnocovanie odpadu.

Uvedený rozpor tiež nebol do dnešného dňa zo strany Mesta Šamorín nijakým spôsobom objasnený, pričom do dnešného dňa nie je zrejmé, aké stavby nie sú podľa zmien a doplnkov č. 2 územného plánu v lokalite ZaD2.09 neprípustné.

Základným predpokladom, z ktorého však Mesto Šamorín malo pri rozhodovaní vychádzať je, že súlad navrhovanej stavby je potrebné posudzovať v nadväznosti na územný plán mesta č. 8/2007/XII zo dňa 13.12.2007 a zmeny č. 1 - 33/2010/XI zo dňa 04.11.2010 platné a účinné ku dňu podania návrhu na vydanie územného rozhodnutia.

Mesto Šamorín v tejto súvislosti podstatným spôsobom pochybilo aj tým, že sa absolútne nezaoberalo otázkou neplatnosti zmien a doplnkov č. 2 územného plánu mesta Šamorín, ktorú navrhovateľ niekoľkokrát v tomto konaní namietal.

Z uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Šamorín prijatého dňa 27.06.2015 vyplýva, že schválilo v súlade s ustanoveniami §-u 30, §-u 31 a §-u 23 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný zákon v znení neskorších predpisov obstarávanie aktualizácie územnoplánovacej dokumentácie ako zmeny a doplnky č. 2 na zabezpečenie prerokovania územného plánu zón.

Mesto Šamorín ako orgán územného plánovania v rozpore s ustanovením §-u 23 ods. 1 stavebného zákona nezvolalo verejné prerokovanie územného plánu zóny pre obyvateľov obce a takisto v rozpore s ustanovením §-u 23 ods. 2 stavebného zákona neoznámilo fyzickým a právnickým osobám na území riešenej zóny, ktorých vlastnícke práva sú aktualizáciou územného plánu dotknuté, termín prerokovania návrhu.

Mesto Šamorín takisto nespĺnilo svoju povinnosť prerokovať návrh aktualizácie územnoplánovacej dokumentácie s vlastníckmi pozemkov, na ktoré sa vzťahujú regulatívy neprípustného funkčného využívania pozemkov v zmysle ustanovenia §-u 23 ods. 3 stavebného zákona.

V zmysle ustanovenia §-u 27 ods. 3 stavebného zákona: „Obec schvaľuje územnoplánovacia dokumentáciu a jej záväzné časti vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.“

Mesto Šamorín dňa 30.09.2015 vyvesilo na úradnej tabuli mesta Všeobecne záväzné nariadenie (ďalej ako „VZN“) č. 6/2015, ktorým sa mení a dopĺňa VZN mesta Šamorín č. 13/2007 a ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územnoplánovacej dokumentácie - Územný plán mesta Šamorín v znení VZN mesta Šamorín č. 5/2010.

Na prvej strane zverejneného VZN e. 6/2015 je uvedené, že bolo schválené Mestským zastupiteľstvom v Šamoríne dňa 24.09.2015 pod č. 8/2015/11.

Zo zbierky uznesení Mestského zastupiteľstva v Šamoríne, čiastka 8/2015, je však zrejmé, že dňa 24.09.2015 nebolo na zasadnutí Mestského zastupiteľstva Mesta Šamorín žiadne uznesenie týkajúce sa územnoplánovacej dokumentácie prijaté ani schválené.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že predmetné VZN č. 6/2015 bolo prijaté bez predchádzajúceho schválenia územnoplánovacej dokumentácie, teda v priamom rozpore s ustanovením §-u 27 ods. 3 stavebného zákona.

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že prijaté VZN č. 6/2015, ktorým boli vyhlásené zmeny a doplnky č. 2 k územnému plánu mesta je neplatné, vyhlásené bez schválenia územnoplánovacej dokumentácie v rozpore s ustanovením §-u 27 ods. 3 stavebného zákona pri súčasnom porušení ustanovení §-u 22 a §-u 23 stavebného zákona.

Podľa názoru navrhovateľa ide o tak závažné pochybenia pri prijímaní zmien a doplnkov č. 2 k územnému plánu spôsobujúce ich neplatnosť, že stavebný úrad je na túto skutočnosť povinný prihliadnuť a vysporiadať sa s námietkami navrhovateľa v tejto súvislosti.

Navrhovateľ má za to, že nielen že sa zmeny a doplnky č. 2 územného plánu nevzťahujú na predmetné konanie, ktoré bolo začaté ešte počas platnosti a účinnosti pôvodného územného plánu, ale tieto zmeny a doplnky č. 2 územného plánu boli prijaté v rozpore so zákonom a sú neplatné, teda by na ne Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad pri rozhodovaní vôbec nemalo prihliadať.

Nie je pravdivé ani tvrdenie, že zo strany navrhovateľa neboli podané pripomienky k zmene lokality č. 502, nakoľko za týmto účelom navrhovateľ dňa 02.09.2015 navštívil Mestský úrad Šamorín, kde vzniesol svoje námietky. Tieto však zo strany mesta neboli akceptované.

Mesto Šamorín sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia venovalo tiež otázke, či v zmysle územného plánu mesta platného v čase podania návrhu bolo možné povoliť uvedenú činnosť v danej lokalite v obmedzenom rozsahu.

V napadnutom uznesení Mesto Šamorín uvádza, že je nepravdivé konštatovanie navrhovateľa, že v čase podania návrhu územný plán mesta povoľoval uvedenú činnosť v obmedzenom rozsahu, pričom ďalej poukazuje na rozdiel medzi zberom odpadu, zhodnocovaním odpadu a zneškodňovaním odpadu v zmysle zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Mesto takisto vyslovilo rozpor medzi predkladaným zámerom, Správou o hodnotení (EIA) a Záverečným stanoviskom MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo týkajúci sa zaradenia navrhovaného zariadenia v zmysle Prílohy č. 1 k vyhláške MŽP SR č. 410/2012 Z. z..

Podľa názoru stavebného úradu musí byť celé zariadenie kategorizované ako jeden zdroj znečistenia ovzdušia - spaľovňa odpadov kategória 5.1.1. a spaľovňa odpadov sa vždy považuje z hľadiska odpadového hospodárstva za zariadenie na zneškodňovanie a nie na zhodnocovanie odpadov.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia je tiež uvedené, že vybudovanie zariadenia na vysokoteplotné materiálové a energetické zhodnocovanie komunálneho odpadu plazmovou technológiou, ktorého výstupom bude elektrická energia, teplo a technické plyny, nemôže byť zariadením na zhodnocovanie odpadov a nemôže byť zdrojom znečisťovania ovzdušia kategórie 5.7.2. pretože plazmovou technológiou nevzniká materiál alebo látka. Na tento zdroj sa vzťahujú všetky požiadavky na monitorovanie emisií ako pre spaľovne odpadov podľa §-u 10 vyhlášky MŽP SR č. 411/2012 Z. z..

Na základe vyššie uvedenej argumentácie Mesto Šamorín potom vyvodilo záver, že predmetná činnosť bola nesprávne posudzovaná ako zariadenie na zhodnocovanie odpadov, nakoľko podľa názoru Mesta Šamorín v celom procese malo byť posudzované ako spaľovňa odpadov, pričom však tento záver je absolútne nesprávny z nižšie uvedených dôvodov.

Záver Mesta Šamorín, že navrhované zariadenie na vysokoteplotné zhodnotenie komunálneho odpadu plazmovou technológiou by malo byť posudzované v zmysle právnych predpisov ako spaľovňa je absolútne nesprávny, svojvoľný a priam arbitrárny, pričom z odôvodnenia tohto názoru je zrejmé, že tento záver vyplýva z absolútneho nepochopenia danej problematiky, z nerozlíšenia a nesprávnej interpretácie technickej, chemickej a právnej podstaty tejto techniky zhodnocovania odpadov.

Uvedené svedčí o absolútnej neodbornosti a nekompetentnosti zodpovedných pracovníkov stavebného úradu, ako aj o neznalosti právnych predpisov týkajúcich sa ochrany životného prostredia platných v Slovenskej republike.

V prvom rade navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sú zásadným spôsobom zamieňané pojmy „zhodnocovanie" a „zneškodňovanie" odpadov.

O tom, či je niečo zhodnocovanie odpadov alebo zneškodňovanie odpadov nerozhoduje to, či sa niečo spaľuje, splyňuje alebo recykluje, ale efektívnosť procesu, a v prípade spaľovania odpadov energetická účinnosť, ktorá je presne definovaná v §-e 18 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V zmysle ustanovenia §-u18 ods. 1 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov: „Spaľovanie komunálneho odpadu v spaľovniach komunálnych odpadov sa považuje za zhodnocovanie odpadov činnosťou R11 podľa prílohy č.1, ak sa energia vo forme tepla alebo elektriny vyrába na komerčné účely a ak energetická účinnosť takéhoto zariadenia sa rovná alebo je vyššia ako

- a) 0,60, ak ide o zariadenie, ktoré získalo povolenie na prevádzku do 31. decembra 2008 v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, alebo
- b) 0,65, ak ide o zariadenie, ktoré získalo povolenie na prevádzku po 31. decembri 2008.“

Navrhované zariadenie na vysokoteplotné zhodnotenie komunálneho odpadu plazmovou technológiou má v zmysle Záverečného stanoviska č. 1615/2016-3.4/mo plánovanú energetickú účinnosť vyššiu ako 0,65, pričom z pohľadu zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je považované za zariadenie na zhodnocovanie odpadu.

Čo je však omnoho závažnejšie, Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad stotožňuje a dáva do súvislosti dve celkom rozdielne a nesúvisiace zákonne kategórie — jednak kritériá na rozlišovanie medzi zhodnocovaním a zneškodňovaním odpadu, a na druhej strane členenie a kategorizáciu stacionárnych zdrojov znečistenia podľa Prílohy č. 1 k vyhláške MŽP SR č. 411/2012 Z. z..

Ako je objasnené vyššie, kritériom na určenie toho, či v zmysle platnej legislatívy ide o zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadu, je energetická účinnosť daného procesu.

Členenie a kategorizácia stacionárnych zdrojov podľa Prílohy č. 1 k vyhláške MŽP SR č. 411/2012 Z. z. však súvisí s posudzovaním vplyvu objektov na ovzdušie z pohľadu vypúšťania znečisťujúcich látok (emisí) do ovzdušia v zmysle zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších predpisov, pričom stacionárne zdroje sú do jednotlivých kategórií emisných limitov zaradené na základe podobných skupín organických látok, či podobných činností.

Na základe vyššie uvedeného sa teda na spaľovanie a zhodnocovanie odpadov inými tepelnými postupmi, najmä pyrolýzou, splyňovaním alebo plazmovým spracovaním odpadov

uplatňujú rovnaké emisné limity, a to najprísnejšie limity pre tú činnosť, ktorá ak by nebola kontrolovaná, mohla by vážne ohroziť zdravie človeka, v tomto prípade spaľovanie.

Z tohto dôvodu aj Záverečné stanovisko MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo uvádza, že podľa vyhlášky MŽP SR č. 410/2012 Z. z sa na tento zdroj znečisťovania ovzdušia vzťahujú požiadavky ako na spaľovne odpadov kategórie 5.1.1 - veľký zdroj.

Uvedené však znamená len toľko, že navrhované zariadenie v Šamoríne, ako aj ostatné obdobné zariadenia vo svete, musí splniť všetky technické, preventívne, meracie a monitorovacie požiadavky, ako keby bolo spaľovňou odpadov v zmysle Prílohy č. 5 k vyhláške MŽP SR č. 410/2012 Z. z. .

Len za takýchto opatrení môže byť zariadenie prevádzkované a z tejto povinnosti neexistuje žiadna výnimka.

Uvedené však neznamená, že pyrolýzna jednotka alebo splyňovacia či plazmová splyňovacia jednotka sú spaľovňami odpadov, ako sa to predkladá v napadnutom rozhodnutí.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje aj na nesprávne tvrdenie Mesta Šamorín o používaní pojmu syntézny plyn, nakoľko podľa Mesta Šamorín sa tu plyn chemicky nesyntetizuje, ale ako je uvedené na str. 47 správy, chemicky „ide o plazmové splyňovanie pri podstechiomtetrickom obsahu kyslíka za účelom čiastočnej oxidácie reakčných produktov.“

Takéto tvrdenia ohľadne syntézneho plynu zo strany Mesta Šamorín sú nepresné, bez akejkoľvek odbornej výpovede a relevancie.

Pojem syntézny plyn vyplýva z jeho zloženia. Ide o medzinárodne používané označenie pre plyny, kde dve zložky, konkrétne CO a H<sub>2</sub> tvoria dominantný podiel plynu, štandardne nad 80%. Slovo „syntézny“ však nemá nič spoločné s pojmom, že plyn je umelo syntetizovaný, ale s faktom, že z daného plynu je možné ďalej syntetizovať ďalšie uhl'ovodíky.

Avšak čo je omnoho dôležitejšie, použitie tohto pojmu nemá nič spoločné s dopadmi predmetnej činnosti na životné prostredie.

V tejto súvislosti je potrebné opätovne zdôrazniť a objasniť samotnú technologickú stránku navrhovaného zariadenia.

V prípade spaľovní z odpadu vznikajú spaliny a teplo, ktoré sa buď využíva, alebo nevyužíva. Anorganický podiel komunálneho odpadu sa v spaľovniach mení na popol a ten sa skládkuje ako toxický odpad, pričom takýto proces je možné charakterizovať ako zneškodňovanie odpadu.

V prípade splynovania s plazmou je však situácia úplne odlišná.

Komunálny odpad sa v prvej časti systému mení na syntézny plyn, ktorý sa v rámci primárnych ekologických systémov vyčistí. Vyčistený syntézny plyn má mnohoraké využitie, a to buď ako zdroj na získanie elektrickej energie a tepla alebo je možnosť aplikovať na tento plyn tzv. Fisher Tropsovu syntézu, pričom produktom tejto syntézy sú uhl'ovodíkové palivá.

Komunálny odpad má vždy aj anorganický podiel, ktorý podľa analýz tvorí asi 22-24 %.

Navrhované zariadenie exhaláty zo syntézneho plynu nielen vyčistí, ale aj anorganický podiel roztaví a po schladnutí premení na vitrifikovanú strosku - tzv. patentovaný PlasmaRock, ktorý v závislosti od granulometrie má rôznorodé použite predovšetkým v stavebníctve.

Zariadenie má tri moduly.

Modul 1 spracováva odpad. Jeho produktom sú syntézny plyn, teplo a vitrifikát PlasmaRock použiteľný ako stavebný materiál. Jediným výstupom do vonkajšieho prostredia z modulu 1 je PlasmaRock, teda materiál. Produkt syntézny plyn nevystupuje do vonkajšieho prostredia, ale prebieha čistiacim procesom a následne môže byť alternatívne použitý na účely výroby elektrickej energie alebo na výrobu vyšších uhl'ovodíkov.



Modul 2 bude spaľovať buď celý alebo časť syntézneho plynu. Vstupom do spaľovacej turbíny je vyčistený syntézny plyn, ktorého dominantné zloženie na vstupe bude zmes 80% CO+H<sub>2</sub> a 20% CO<sub>2</sub> a H<sub>2</sub>O a oxidantom bude vzduch. Spaľovanie takejto vstupnej suroviny v žiadnom prípade nemôže byť posudzované ako spaľovanie odpadu. Syntézny plyn je navyše potenciálne predajný aj ako surovina používaná napríklad na výrobu hnojív.

Modul 3 vyrába elektrickú energiu pomocou dvoch parných turbín, ktoré nemajú žiadne exhaláty. Zdrojovým teplom pre parné turbíny bude teplo pochádzajúce zo splyňovacej jednotky, teplo pochádzajúce z chladenia vitrifikátu a teplo pochádzajúce zo spaľovacej turbíny.

V nadväznosti na vyššie uvedené je v súvislosti s posudzovaním vplyvu navrhovaného zariadenia potrebné uviesť, že hoci z hľadiska koncentrácie zložiek (emisných limitov) je zariadenie potrebné považovať za veľký zdroj podľa kategórie 5.1.1. vyhlášky č. vyhlášky MŽP SR č. 410/2012 Z. z., splyňovacie zariadenie aplikuje na odpad iba 60% stechiometrie vyplývajúcej z odpadu a z takéhoto procesu sa určuje množstvo syntézneho plynu a produkuje konečne exhaláty. Skutočný objem vypúšťaných plynov bude teda ako u stredného zdroja.

V nadväznosti na vyššie uvedené teda v žiadnom prípade nejde o nesúlad medzi Správou o hodnotení (EIA) a Záverečným stanoviskom MŽP SR, ako to uvádza Mesto Šamorín, ale o nepochopenie technologického postupu v zariadení v nadväznosti na jednotlivé použiteľné právne predpisy zo strany Mesta Šamorín.

Z vyššie uvedeného je možné jednoznačne vyvodiť záver, že navrhované zariadenie nie je možné v žiadnom prípade kategorizovať ako spaľovňu odpadov, teda zariadenie na zneškodňovanie odpadu, ale ako zariadenie na zhodnocovanie odpadu bez negatívnych vplyvov na kvalitu ovzdušia, nakoľko na samotnú prevádzku bude musieť spĺňať najprísnejšie emisné normy pre daný typ zariadení.

K uvedenému treba dodať, že plazmové splyňovanie je najvyspelejšou termickou technikou, ktorá sa zásadným spôsobom odlišuje od spaľovania, pretože do procesu prakticky nevstupuje kyslík, takže nie je možné horenie organických látok.

Pri spaľovaní sa dosahujú maximálne teploty do 1 200 °C, ale pri plazmovom splyňovaní teploty začínajú pri cca 3 000 °C a v jadre plazmového prúdu sa môžu dosiahnuť teploty viac ako 15 000 °C.

Pri takejto vysokej teplote sa všetky choroboplodné zárodky a organické látky, ktoré by sa inak dostali na skládky odpadov, rozložia a anorganické látky sa tavia a vzniká inertný produkt (vitrifikát) podobný sklu alebo láve a zliatina kovov.

V tejto súvislosti si navrhovateľ dovoľuje tiež uviesť, že technologická, chemická a technická stránka navrhovanej stavby bola dôsledne posúdená a objasnená expertmi vo svojich oboroch, akými sú p. prof. Mgr. Juraj Ladomerský, CSc., ktorý vo veci spracovával aj odborný posudok podľa §-u 36 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a p. doc. RNDr. Marcela Morvová, PhD. z Katedry astronómie, fyziky Zeme a meteorológie, Fakulty matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislave, ktorá bola garantom technologickej časti navrhovanej činnosti.

Je zarážajúce a nepochopiteľné, že Mesto Šamorín v napadnutom uznesení vytvára vlastné odborné a vedecké závery, ktoré sú však absolútne nesprávne, v rozpore s aktuálnymi poznatkami vedy, ako aj v rozpore s právnymi predpismi a teda neudržateľné, čím neguje závery a stanoviská odborníkov z predmetných oblastí, ktorí sú jediní oprávnení sa týmto otázkam vyjadrovať.

Mesto Šamorín v napadnutom rozhodnutí tiež uvádza, že podľa bodu VI Záverečného stanoviska MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo zo dňa 21.03.2016, má toto stanovisko len odporúčací charakter, ktorý nie je záväzný pre povoľujúci orgán, nakoľko proces posudzovania vplyvov na životné prostredie bol začatý aj ukončený podľa právnych predpisov platných do 31.12.2014.

Mesto Šamorín ďalej uviedlo, že výstavba aj prevádzka navrhovaného zariadenia je podmienená súladom s platnými predpismi a je v kompetencií povoľovacieho orgánu, ktorým je v územnom konaní mesto Šamorín a je v kompetencii mesta a obyvateľov tu žijúcich, ako sa rozhodne.

Uvedené tvrdenia mesta Šamorín sa podľa názoru navrhovateľa vyznačujú vysokou mierou svojvôle a arbitrárnosti, čo v neposlednom rade tiež viedlo k vydaniu nezákonného a nesprávneho rozhodnutia.

Navrhovateľ zdôrazňuje, že v územnom konaní podľa ustanovenia §-u 32 a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. stavebný zákon rozhoduje v zmysle ustanovenia §-u 33 ods. 1 stavebného zákona príslušný stavebný úrad, ktorým je v súlade s ustanovením §-u 117 ods. 1 stavebného zákona obec, v tomto prípade mesto Šamorín.

Nejde však o výkon originálnej právomoci obce v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, pri ktorom by mali byť rozhodujúce záujmy mesta a v ňom žijúcich obyvateľov, čo očividne predstavitelia mesta Šamorín nepochopili.

V tomto prípade ide o prenesený výkon štátnej správy, pri ktorom je mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad povinné pri rozhodovaní uplatňovať všetky princípy vzťahujúce sa na orgány štátnej správy, je povinné postupovať prísne v súlade so zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi pri zachovaní princíпов odbornosti, profesionality, politickej neutrality a najmä zákonnosti.

V doterajšom konaní nebolo sporné, že konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj celý proces EIA prebieha podľa zákona účinného do 31.12.2014.

V zmysle ustanovenia §-u 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie účinného do 31.12.2014: „Pri rozhodovaní o povolení navrhovanej činnosti sa musí prihliadať na obsah záverečného stanoviska k činnosti podľa §-u 37.“

Je jednoznačné, že Mesto Šamorín bolo povinné pri rozhodovaní o územnom rozhodnutí prihliadať na závery Správy o hodnotení (EIA) a Záverečného stanoviska MŽP SR číslo 1615/2016- 3.4/mo.

Mesto Šamorín sa však v napadnutom rozhodnutí obmedzilo iba na konštatovanie, že záväznosť Záverečnej správy MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo má len „odporučací“ charakter s prihliadnutím na to, že proces posudzovania vplyvov na životné prostredie sa začal aj ukončil podľa právnych predpisov platných do 31.12.2014.

Zo strany Mesta Šamorín ide o absolútne nepochopenie príslušných právnych predpisov, ako aj samotnej úlohy príslušných orgánov štátnej správy na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie.

Ustanovenie §-u 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie jednoznačne ukladá povoľovaciemu orgánu - Mestu Šamorín - povinnosť prihliadať na obsah záverečného stanoviska.

Mesto Šamorín v napadnutom rozhodnutí akosi opomenulo uviesť, že z obsahu Záverečného stanoviska MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo jednoznačne vyplýva, že MŽP SR na základe posúdenia navrhovanej činnosti odporúča realizáciu navrhovanej činnosti „Zariadenie na vysokoteplotné zhodnotenie komunálneho odpadu plazmovou technológiou“.

Kladné stanovisko podporujúce realizáciu výstavby navrhovaného zariadenia vyplýva aj zo Správy o hodnotení (EIA), pričom v predmetnej správe bol zámer navrhovateľa dokonca považovaný za vhodný pre životné prostredie a vzhľadom na neďalekú skládku zlepšujúci životné prostredie o 30%.

Navrhovateľ si dovoľuje tiež poukázať na skutočnosť, že k výsledkom správy o posudzovaní vplyvov bol vypracovaný oprávnenou osobou - p. prof. Mgr. Jurajom Ladomerským, CSc. odborný posudok podľa ustanovenia §-u 36 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ktorý odborným spôsobom posúdil Správu o hodnotení vo vzájomnej súvislosti na stanoviská a pripomienky dotknutých orgánov, pričom záverom prof. Ladomerského je, že neexistuje dôvod, ktorý by realizáciu zariadenia klasifikoval ako nerealizovateľnú z technologických alebo environmentálnych dôvodov, preto odporúča realizáciu navrhovaného zariadenia.

Je tiež dôležité zdôrazniť, že v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie žiadny z príslušných orgánov štátnej správy neudelil s navrhovanou činnosťou nesúhlasné stanovisko, ani akékoľvek zásadné pripomienky, ktoré by namietali realizáciu tejto činnosti.

Naopak, väčšina príslušných orgánov štátnej správy, vrátane Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie, ako aj Trnavského samosprávneho kraja vyjadrili jednoznačne kladné stanovisko s projektom vzhľadom na celkový dopad na životné prostredie.

Je preto absolútne zarážajúce, že Mesto Šamorín si dovoľilo odignorovať a neprihliadnuť na závery Správy o hodnotení, odborného posudku prof. Mgr. Juraja Ladoinerského a najmä Záverečného stanoviska MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo, pričom vo všetkých prípadoch ide o podklady vypracované erudovanými odborníkmi na danú oblasť a v prípade MŽP SR ide o ústredný orgán štátnej správy na úseku ochrany životného prostredia, teda najvyššieho rozhodovacieho orgánu pre oblasť ochrany životného prostredia.

Navrhovateľ má za to, že Mesto Šamorín ako príslušný stavebný úrad prekročilo svoje právomoci vyplývajúce mu zo stavebného zákona, keď neprihliadlo a doslova odignorovalo kladné stanoviská k realizácii navrhovaného zariadenia podané zo strany dotknutých orgánov a najvyšších vedeckých kapacít v príslušných vedeckých oboroch.

Namiesto toho Mesto Šamorín prinieslo vlastnú „odbornú“ analýzu problematiky, ktorej očividne nerozumie, pospájalo navzájom nesúvisiace právne predpisy a na tomto základe vyvodilo záver, ktorý je v príkrom rozpore so stanoviskami osôb a inštitúcií, ktoré sú oprávnené túto problematiku posudzovať.

Navrhovateľ tiež poukazuje na skutočnosť, že Mesto Šamorín vecnú správnosť a vedeckú relevanciu vyššie uvedených záväzných dokumentov o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nikdy počas celého konania o posudzovaní vplyvov nespochybnilo, ani nepodalo proti nim žiadne opravné prostriedky.

Na základe vyššie uvedeného si navrhovateľ dovoľuje skonštatovať, že argumentácia Mesta Šamorín ako príslušného stavebného úradu v súvislosti so zaradením a posudzovaním navrhovaného zariadenia ako spaľovne odpadov je absolútne nesprávna.

Z odborného, technologického, ale aj právneho hľadiska obsahuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia množstvo nepresností, ba priam nezmyslov, ktoré v žiadnom prípade nemôžu po ich kvalifikovanom preskúmaní obstáť.

Navrhovateľ si v tejto súvislosti dovoľuje vysloviť vážnu pochybnosť o odbornej spôsobilosti a kompetentnosti stavebného úradu - Mesta Šamorín, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou absolútne nepochopil podstatu navrhovanej stavby a jej kategorizáciu v zmysle jednotlivých právnych predpisov, pričom vylúčiť sa nedá, samozrejme, ani úmyselne nesprávny a účelový výklad právnych noriem s cieľom dosiahnutia zamietavého rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ navrhuje, aby vo veci rozhodol Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky ako nadriadený orgán, ktorý disponuje väčším

personálnym a materiálnym vybavením a s tým súvisiacou odbornosťou a znalosťou predmetnej problematiky.

Navrhovateľ si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať aj na samotný význam a dôležitosť výstavby predmetného zariadenia pre členské obce Združenia obcí Horného Žitného ostrova v odpadovom hospodárstve, ako aj pre celý priľahlý región, čomu sa v doterajšom konaní nevenovala dostatočná pozornosť.

Prínosom navrhovanej technológie je nevytváranie ďalších skládok akéhokoľvek odpadu, pričom ide o zariadenie pozostávajúce zo súboru technologických celkov, ktoré sú usporiadané podľa vopred určených parametrov spĺňajúcich bezpečnostné normy, ako aj náročné environmentálne limity.

Skládkovanie je považované za najmenej vhodné nakladanie s odpadom, ohrozuje bezprostredne svoje okolie, presakuje do spodných vôd, čo je v oblasti Chránenej vodohospodárskej oblasti Žitný ostrov mimoriadne významné.

Spracovanie odpadov vysokoteplotným splyňovaním plazmovou technológiou je v súčasnosti považované za najvhodnejší spôsob spracovania nielen komunálneho odpadu, ale je vhodné aj na zneškodňovanie akýchkoľvek iných druhov odpadu.

Táto koncepcia zhodnocovania odpadov je novým trendom spracovania komunálneho odpadu vo svete a významnou mierou sa podieľa na znížení skládkovania komunálneho odpadu.

V neposlednom rade navrhované zariadenie spĺňa podmienku nakladania s odpadmi v súlade s legislatívou EU o znižovaní, resp. ukončení skládkovania komunálneho odpadu, ktorá je čoraz prísnejšia a dá sa predpokladať, že tento trend bude pokračovať.

Primárnym zámerom, s ktorým navrhovateľ začal spolupracovať s mestom Šamorín pri rokovaní bolo ukončenie skládkovania odpadu na skládke v obci Čukárska Paka.

Primátor mesta Šamorín, p. Gabriel Bárdoš, ktorý je štatutárom Združenia obcí Horného Žitného ostrova v odpadovom hospodárstve, ktoré je majiteľom predmetnej skládky, ako aj starostovia ostatných združených obcí túto ponuku uvítali, nakoľko by došlo k vyriešeniu problému so skládkou bez akýchkoľvek ich nákladov.

Skládka v obci Čukárska Paka patrí medzi lokálne skládky a je dotknutá právnou úpravou legislatívy EU, v zmysle ktorej musí v lehote do konca roka 2020 predmetná skládka skončiť prevádzku a ukončiť skládkovanie bez ohľadu na jej naplnenosť.

V prípade nedodržania predmetnej povinnosti môže byť správcovi udelená pokuta.

V tejto súvislosti navrhovateľ dáva do pozornosti príklad skládky v obci Považský Chlmec, kvôli neukončeniu ktorej Slovenská republika aktuálne čelí žalobe Európskej komisie pred Súdny dvorom EÚ, v ktorej Európska komisia navrhuje, aby Súdny dvor EÚ Slovensku udelil minimálnu jednorazovú pokutu vo výške 939 000 EUR a dennú pokutu vo výške 6 793,80 EUR.

Je potrebné zdôrazniť, že podobná situácia sa môže opakovať aj kvôli skládke v obci Čukárska Paka.

Navrhovateľ si dovoľuje v tejto súvislosti dať do pozornosti tiež medializovaný prípad zo skládky „Bratislava - Vrakuňa - Vrakunská cesta - skládka CHZJD“, kde po dlhodobom neriešení problému s predmetnou skládkou došlo až ku kontaminácií podzemných vôd, čo môže v budúcnosti hroziť aj v prípade skládky v obci Čukárska Paka.

Zo záznamového listu skládky v obci Čukárska Paka je zrejmé, že už aktuálne nie je možné odhadnúť kontakt skládky s podzemnými vodami, pričom boli konštatované aj pochybnosti o účinnosti a funkčnosti ochranného systému podlažia - tesnenia.

Je teda veľmi pravdepodobné, že pri neriešení problému s predmetnou skládkou dôjde k závažnému a nezvratnému poškodeniu životného prostredia, možnej kontaminácií spodných vôd a vzniku ďalších ekologických záťaží.

Uvedením do prevádzky navrhovaného zariadenia bude možné ukončiť skládkovanie odpadu na predmetnej skládke, ako aj postupná likvidácia už uloženého odpadu. Pri plánovej prevádzke by bolo možné dokonca zhodnocovať odpad obcí združených v Združení obcí Horného Žitného ostrova v odpadovom hospodárstve, okolia Senca a Dunajskej Stredy.

Vyhovujúca je aj lokalita v meste Šamorín, najmä z dôvodu napojenia na dopravnú a inžiniersku infraštruktúru, ako aj s ohľadom na polohu a rozlohu areálu súčasnej priemyselnej zóny v meste Šamorín.

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhované zariadenie predstavuje jedinečný projekt zhodnocovania komunálneho odpadu, ktorý prispeje k zlepšeniu životného prostredia a celkovej environmentálnej situácie v danom regióne, a to bez škodlivých vplyvov na životné prostredie.

Navrhovateľ si dovoľuje požiadať Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, aby na všetky vyššie uvedené skutočnosti prihliadol pri rozhodovaní o podanom odvolaní navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu, nakoľko na tieto nebolo počas celého doterajšieho konania zo strany príslušných orgánov dostatočne prihliadnuté.

Ďalšou vadou napadnutého rozhodnutia, ktorú navrhovateľ v tejto súvislosti namieťa je zaradenie Združenia domových samospráv, P. O. BOX 218, 850 00 Bratislava pod č. 103 medzi subjekty, ktorým sa doručuje napadnuté rozhodnutie, t. j. medzi účastníkov územného konania.

Združenie domových samospráv v žiadnom prípade nie je účastníkom tohto územného konania, pričom Mesto Šamorín závažným spôsobom pochybilo, keď tomuto subjektu doručilo napadnuté rozhodnutie.

Zo Záverečného stanoviska MŽP SR č. 1615/2016-3.4/mo vyplýva, že Združenie domových samospráv doručilo Mestu Šamorín svoje pripomienky k Správe o hodnotení (EIA) osobne dňa 07.10.2015, t. i. po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty na podávanie pripomienok v zmysle ustanovenia §-u 35 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení účinnom do 31.12.2014.

Za účastníka konania v následnom povoľovacom konaní je pritom považovaná v zmysle ustanovenia §-u 24a a §-u 24b citovaného zákona iba tá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá podá písomné stanovisko v lehote podľa ustanovenia §-u 30 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie účinného do 31.12.2014.

Dotknutá obec, Mesto Šamorín, dňa 31.08.2015 informovala občanov o doručení správy o hodnotení navrhovanej činnosti a sprístupnilo správu o hodnotení ako i všeobecne zrozumiteľné záverečné zhrnutie k nahliadnutiu verejnosti.

Verejnosť k tejto správe mohla podávať písomné pripomienky do 30.09.2015.

Na predmetné stanovisko Združenia domových samospráv neprihliadalo ani MŽP SR pri vypracovaní Záverečného stanoviska č. 1615/2016-3.4/mo zo dňa 21.03.2016, pričom výslovne uviedlo, že subjekty, ktoré podali svoje stanoviská po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty, t. j. v prípade mesta Šamorín po 30.09.2015, nemožno považovať za účastníkov a na ich písomné stanoviská sa neprihliada.

Nie je potom zrejmé, z akého dôvodu Mesto Šamorín zaradilo medzi účastníkov konania Združenie domových samospráv, P.O.BOX 218, 850 00 Bratislava, keďže toto združenie účastníkom územného konania s ohľadom na uplynutie lehoty na podanie svojho stanoviska celkom jednoznačne nie je a ani byť nemôže.

Navrhovateľ si len dovoľuje uviesť, že Združenie domových samospráv je pre investorov a stavebníkov známym subjektom, ktorý využíva nedostatky právnej úpravy o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (EIA) a ročne pripomienkuje stovky stavieb po celom Slovensku s neraz nezmyselnými požiadavkami, čím spôsobuje niekoľkomesačné zdržania pri vydávaní rozhodnutí.

Je na mieste si položiť otázku, čo viedlo Mesto Šamorín k zaradeniu predmetného subjektu medzi účastníkov územného konania, pričom navrhovateľ sa domnieva, že zo stránky Mesta Šamorín ide týmto postupom iba o účelovosť a snahu o vytváranie ďalších komplikácií so získaním právoplatného územného rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ dôrazne žiada Mesto Šamorín, aby nepovažovalo Združenie domových samospráv za riadneho účastníka územného konania a prestalo mu doručovať akékoľvek písomnosti súvisiace s predmetným územným konaním.

Na základe všetkého vyššie uvedeného je možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie Mesta Šamorín je nesprávne, nezákonné a nedostatočne odôvodnené, pričom Mesto Šamorín nepostupovalo v súlade s právnym názorom Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky ako nadriadeného orgánu, ktorým malo byť Mesto Šamorín viazané a ktorý malo dôsledne rešpektovať.

Mesto Šamorín absolútne nesprávne posúdilo otázku nesúlady umiestnenia predmetnej stavby podľa zmien a doplnkov č. 2 územného plánu a vôbec neprihliadlo na neplatnosť prijatých zmien a doplnkov č. 2 územného plánu mesta Šamorín.

V odôvodnení napadnutého uznesenia Mesto Šamorín tiež nesprávne právne posúdilo vec ohľadom kategorizácie predmetného zariadenia ako spaľovne odpadov, t. j. zariadenia na zneškodňovanie odpadu, pričom sa nijakým spôsobom nevysporiadalo s obsahom záväzných dokumentov vplyvu na životné prostredie, na ktorých obsah bolo povinné prihliadať.

Mesto Šamorín takisto zaťažilo územné konanie vadou, keď medzi účastníkov konania zaradilo Združenie domových samospráv, ktoré vzhľadom na oneskorene podané stanovisko v žiadnom prípade nemôže byť účastníkom tohto územného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené má navrhovateľ za to, že podané odvolanie je opodstatnené a navrhuje Okresnému úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky, aby podanému odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

Stavebný úrad mesto Šamorín listom č. 144/2017-009/SOcÚ zo dňa 21.07.2017 upovedomil účastníkov konania o podaní odvolania spoločnosťou SPV Dálovce, s.r.o. a vyzval ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili v lehote 7 dní od doručenia upovedomenia.

K odvolaniu sa vyjadrili účastníci konania Katarína Šaranská, Mesto Šamorín a Združenie domových samospráv.

P. Katarína Šaranská vo svojom vyjadrení uviedla, že s odvolaním navrhovateľa zásadne nesúhlasí a žiada, aby bolo zamietnuté. Ako dôvody na zamietnutie uvádza nasledovné:

1. V zmysle zákona kompetenciu na schvaľovanie má príslušný stavebný úrad, ktorým je v tomto prípade mesto Šamorín.
2. Navrhovateľ sa odvoláva na to, že v zmysle §-u 38 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvu na životné prostredie sa musí prihliadať na obsah záverečného stanoviska MŽP SR č. 1615/2016/3.4 mo. S týmto tvrdením navrhovateľa zásadne nesúhlasí, pretože MŽP SR nie je v tomto prípade povolovacím orgánom a jeho stanovisko má len odporúčací charakter. Opätovne zdôrazňuje, že rozhodovaciu právomoc v zmysle zákona má príslušný stavebný úrad.

3. Zásadne nesúhlasí s požiadavkou navrhovateľa, aby vo veci rozhodol Okresný úrad Trnava. Okresný úrad Trnava nemá dôvod odobrať právomoc stavebnému úradu mesta Šamorín, ktorá mu vyplýva zo zákona. K predmetnému projektu sa záporne vyjadrili občania mesta Šamorín, príslušných obcí a aj iná zainteresovaná verejnosť a to písomne aj protestným zhromaždením. Túto požiadavku navrhovateľa považujem len za snahu vylúčiť týchto všetkých z konania. Mesto Šamorín je povinné rešpektovať vôľu svojich občanov a navrhovateľ pravdepodobne predpokladá, že na OÚ v Trnave by dosiahol svoje bez väčších problémov.

4. Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukazuje na problém skládky vo Vrakuni, ktorá podľa mňa nemá s projektom navrhovateľa žiadnu súvislosť. Problém Vrakune, na ktorý poukazujú aj odborníci je v tom, že dostavba VD Gabčíkova nie podľa pôvodného projektu spôsobila stúpnutie vody o 3 m, čo malo za následok zatopenie skládky vo Vrakuni.

5. Navrhovateľ vo svojom odvolaní namieta voči zaradeniu Združenia domových samospráv medzi subjekty, ktorým sa doručuje napadnuté rozhodnutie. S touto námietkou navrhovateľa zásadne nesúhlasím a jeho požiadavku považujem za snahu o to, aby bolo do tohto procesu zapojených čo najmenej účastníkov. Postup mesta Šamorín považujem za správny a korektný voči obyvateľom mesta a domové správy zastupujú obyvateľov mesta. Keďže ide o dlhodobý projekt, ktorý môže nepriaznivo ovplyvniť klímu a životné prostredie obyvateľov dotknutých obcí, postup mesta považujem za správny.

6. Z celého znenia odvolania navrhovateľa vyplýva, že uvádzanými argumentmi sa navrhovateľ snaží dosiahnuť, aby OÚ Trnava odňal mestu Šamorín jeho zákonom dané kompetencie, na čo nie je žiadny zákonný dôvod.

7. Je zaujímavé, že navrhovateľ sa vo svojom odvolaní a ani pri tvorbe tohto projektu vôbec nezaobera možnými rizikami tohto projektu. O rizikách plazmového splynovania existujú rozsiahle vedecké štúdie. O tom, že ide o rizikové projekty svedčí celý rad uzatvorených plazmových spaľovní vo svete. Prečo chceme realizovať niečo, čo inde vo svete sa už likviduje? Aj v stanovisku Európskej únie sa uvádza, že považuje plazmovú technológiu za spaľovanie a že úroveň emisií dosahuje tie isté hodnoty ako klasické spaľovanie. Celkovo identifikovateľné emisie z týchto spaľovní obsahujú prchavé organické látky, ťažké kovy, dioxíny, furany, oxid uhoľnatý, ortuť, oxidy síry. Aj malé množstvo týchto toxínov môže byť škodlivé pre ľudské zdravie a životné prostredie. Napríklad dioxíny sú najúčinnnejšie známe karcinogény ľudstva, pri ktorých nie je známa žiadna bezpečná úroveň expozície. Na základe vyššie uvedených skutočností žiada odvolanie navrhovateľa v predmetnej veci zamietnuť a nepovolíť realizáciu ním navrhovaného projektu.

Združenie domových samospráv vo vyjadrení uviedlo:

Podľa §-u 140 stavebného zákona „Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.“ Podľa §-u 35 ods.3 stavebného zákona „Ak predložený návrh neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby alebo iného opatrenia v území (§ 32), najmä vplyvov na životné prostredie, vyzve stavebný úrad navrhovateľa, aby návrh v primeranej lehote doplnil potrebnými údajmi alebo podkladmi, a upozorní ho, že inak územné konanie zastaví. Ak navrhovateľ nedoplní návrh na vydanie územného rozhodnutia požadovaným spôsobom v určenej lehote, stavebný úrad územné konanie zastaví.“ Podľa čl.2 ods.2 Ústavy SR môžu štátne orgány konať len na základe ústavy a len to čo im zákon výslovne umožňuje resp. ukladá.

Derogačné pravidlo podľa §-u 140 stavebného zákona zároveň stanovuje, že správny poriadok sa neuplatňuje, ak stavebný zákon upravuje danú oblasť výslovne inak. V danom prípade je tomu tak, nakoľko stavebný zákon presne určuje postup zabezpečovania podkladov rozhodnutia a aj výslovne určuje sankciu ak tento postup nie je dodržaný; § 35 ods.3 stavebného zákona deroguje (ruší platnosť) ustanovenia § -u 32 správneho poriadku.

Právny názor odvolacieho orgánu tak nie je správny a nezakladá sa na správnej aplikácii stavebného zákona. Hoci podľa §-u 59 ods.3 je prvostupňový „správny orgán právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný“, prednosť má v tomto prípade aplikácia či.2 ods.2 Ústavy SR, nakoľko je to právna norma s najvyššou právnou silou.

Najvyšší súd SR s poukazom na čl. 152 ods.4 Ústavy SR opakovane judikoval, že výklad a uplatňovanie zákona musí byť v súlade s ústavou, ktorej vplyvov dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad a aplikácia. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu; dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl.2 ods.2 Ústavy s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika a jej orgány podľa čl.7 Ústavy SR priamo viazaná a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie. V danom prípade to značí, že stavebný zákon jednoznačne určuje presný postup zaobstarania podkladov pre územné rozhodnutie a to tak, že podklady podľa §-u 35 ods.1 stavebného zákona má spolu so žiadosťou predložiť žiadateľ; ak tak neurobí má stavebný úrad povinnosť vyzvať ho na doplnenie pod hrozbou sankcie zastavenia konania, ak žiadateľ podklady nedoplní, pričom derogačné pravidlo podľa §-u 140 stavebného zákona vylučuje všeobecný postup podľa §-u 32 správneho poriadku.

V danej súvislosti upozorňujeme aj na znenie §-u 38 ods.1 zákona EIA „Navrhovateľ je povinný zabezpečiť súlad ním predkladaného návrhu na začatie povoloacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene s týmto zákonom, s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami.

Povinnosť zabezpečiť a stavebnému úradu predložiť podklady zákon jednoznačne ukladá odvolateľovi ako navrhovateľovi a zákon zároveň neumožňuje sa procesne od uvedeného postupu odchýliť.

### **Konanie v mene mesta**

S právnou argumentáciou odvolateľa uvedenou v časti III. sa dá súhlasiť; podľa §-u 56 správneho poriadku je odvolací orgán povinný vykonať dodatočné dokazovanie a zistiť, či napadnuté rozhodnutie podpísala oprávnená osoba.

### **Súlad s územným plánom mesta**

Ako sme uviedli v časti I. tohto vyjadrenia, preukázať súlad s územným plánom a predložiť stavebnému úradu všetky podklady má v zmysle zákona výhradne žiadateľ a to dokonca pod sankciou zastavenia územného konania, ak tak neurobí. Napriek tejto skutočnosti sa stavebný úrad vyjadril k súladu navrhovanej stavby s územným plánom.

Podľa §-u 59 ods.3 správneho poriadku „Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti“; dôležité je v tomto smere použitie termínu „nové prejednanie“ z ktorého vyplýva, že sa prvostupňové konanie začína od začiatku. V zmysle zásad stavebného zákona sa teda overuje súlad s dvomi územno-plánovacími podkladmi - s tými platnými a účinnými v čase podania pôvodnej žiadosti (teda k 19.03.2014) ale aj s tými platnými ku dňu začatia nového prvostupňového konania.

Zo znenia §-u 59 ods.3 správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že sa jedná o úplne nové konanie začaté na podnet iného štátneho orgánu (odvolacieho orgánu). V tejto súvislosti poukazujeme, že



druhostupňový orgán mal možnosť napadnuté rozhodnutie zmeniť sám, ak by sa pre to našli dostatočné zákonné dôvody. Keďže tak neurobil, je možné usudzovať, že pre zmenu rozhodnutia nevidel odvolací orgán dôvod.

V tejto súvislosti je nutné skonštatovať, že odvolateľ nesprávne interpretuje § 142d ods.1 stavebného zákona; ktorý nemá k otázke, ktorý územný plán sa má brať do úvahy žiadnu relevanciu.

Stavebný úrad správne skonštatoval, že návrh na umiestnenie stavby nie je v súlade s územným plánom a preto podľa §-u 37 ods.4 stavebného zákona návrh zamietol. Zdôvodnenie v tejto časti je dostatočné, zrozumiteľné a jasné.

Predmetom územného konania nie je skúmať legálnosť procesu prijímania územnoplánovacej dokumentácie; na to slúžia iné zákonné postupy a inštitúty (prokuratúra a súdy). Podľa §-u 37 ods.4 stavebného zákona má stavebný úrad overiť súlad zámeru s územným plánom a v prípade nesúladu má povinnosť návrh na územné rozhodnutie zamietnuť.

### **Viazanosť právnym názorom odvolacieho orgánu**

Právny názor odvolacieho orgánu tak nie je správny a nezakladá sa na správnej aplikácii stavebného zákona. Hoci podľa §-U 59 ods.3 je prvostupňový „správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný“, prednosť má v tomto prípade aplikácia čl. 2 od s. 2 Ústavy SR, nakoľko je to právna norma s najvyššou právnou silou.

Najvyšší súd SR s poukazom na čl. 152 ods.4 Ústavy SR opakovane judikoval, že výklad a uplatňované zákona musí byť v súlade s ústavou, ktorej vplyvov dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad a aplikácia. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu; dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle Čl.2 Ústavy s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika a jej orgány podľa čl.7 Ústavy SR priamo viazaná a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Čo sa týka právnej viazanosti prvostupňového orgánu názorom odvolacieho orgánu, tu je znovu nutné uviesť, že prednosť má čl.2 ods.2 Ústavy SR pred ustanovením obvyčajného zákona. Ani iný štátny orgán nemôže legitímne a legálne požadovať od iného orgánu verejnej moci porušovanie zákona; naopak je podľa §-U 3 ods.1 správneho poriadku viazaný vyžadovaním zákonnosti od všetkých. Vyžadovanie nezákonné potupu je možné charakterizovať aj ako navádzanie na trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa alebo trestný čin marenia úlohy verejným činiteľom.

V danej súvislosti je nutné skonštatovať, že v odvolaní je potrebné preskúmať nielen to, či prvostupňové rozhodnutie o umiestnení stavby je v súlade s právnym názorom odvolacieho orgánu, ale je nutné zároveň skúmať (a to jednotlivo), či požiadavka odvolacieho orgánu je legitímna a legálna. Súlad je možné vyžadovať len v prípade legálnych a legitímnych požiadaviek odvolacieho orgánu.

### **Legálnosť a legitímnosť požiadaviek odvolacieho orgánu, ktorými mal byť prvostupňový orgán viazaný.**

Sme presvedčení, že právne názory, ktorými odvolací orgán zdôvodnil vrátenie vecí na nové konanie neboli ani legálne a neboli ani legitímne a preto s ohľadom na čl.2 ods.2 Ústavy SR nebol prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí týmito právnymi názormi viazaný (viď bod IV. tohto vyjadrenia). Konkrétne:

- proces zabezpečenia podkladov sme opísali v bode I. tohto vyjadrenia
- dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sme opísali v bode III. tohto vyjadrenia
- ktorý územný plán je predmetný pre predmetné územné konanie sme opísali v bode III. tohto vyjadrenia.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že podobnú argumentáciu ako v tomto vyjadrení sme uviedli aj k predchádzajúcemu odvolaniu. Odvolací orgán však v rozpore s §-om 47 ods.3 správneho poriadku naše námietky vo svojom zrušujúcom rozhodnutí neuviedol, nakoľko zásadným spôsobom spochybňovali spôsob, akým odvolací orgán nakoniec rozhodol.

Máme za to, že tento postup odvolacieho orgánu bol výslovne účelový s cieľom v rozpore so stavebným zákonom „vrátiť žiadateľa do hry“ a umožniť mu opakovane sa uchádzať o územné rozhodnutie. Zároveň týmto namietame predpojatosť tých zamestnancov odvolacieho orgánu, ktorí už v minulosti s prejednávanou vecou prišli do pracovného resp. úradného styku.

### **Právne posúdenie a odborné posúdenie umiestňovanej stavby**

Mesto Šamorín právne posúdilo umiestňovanú stavbu ako spaľovňu, čo odvolateľ napáda odborným a technickým posúdením; podľa odvolateľa vo svojej technickej a technologickej podstate ide o zhodnocovanie, nakoľko efektivita spaľovania je vyššia ako 65%. V uvedenej súvislosti je nutné skonštatovať, že právny jazyk a právne posúdenie nie vždy kopíruje realitu; právna prax ako samozrejmu súčasť používa fikcie ktoré ako právnu skutočnosť právne nastoľujú stav, ktorý nie úplne kopíruje realitu.

Odvolateľ argumentuje §-om 18 ods.1 zákona č.79/2015 Z.z. o odpadoch z dôvodu efektivity spaľovania vyššej ako 65% v dôsledku čoho sa má jednať o zhodnocovanie. Odvolateľ však ignoroval ďalšie kumulatívne podmienky podľa §-u 18 ods.2 zákona o odpadoch na to, aby bolo možné chápať spaľovňu ako zariadenie na zhodnocovanie a teda v súlade s územným plánom. Odvolateľ sa odvoláva výlučne na efektivitu spaľovania, avšak nepreukazuje splnenie podmienok podľa §-u 18 ods.2 zákona o odpadoch. V danej veci je nutné skonštatovať, že podmienky §-u 18 zákona o odpadoch sú taxatívne a kumulatívne.

Ďalej je nutné konštatovať nesúlad v odbornej argumentácii; na jednej strane odvolateľ argumentuje aplikáciou §-u 18 zákona o odpadoch, ktorý hovorí o spaľovniach a spaľovacom procese; na druhej strane hovorí, že sa o spaľovanie nejedná, nakoľko do procesu nevstupuje kyslík a ide iba o vysokotepelné spracovanie - teda nejde o spaľovanie, ale o žihanie. Obe sú síce tepelné postupy, ale odlišujú sa svojou energetickou a chemickou podstatou.

Územné konanie je návrhové konanie a stavebný úrad koná o návrhu; ak odvolateľ sám zadefinoval svoju stavbu ako spaľovňu, musel splniť všetky zákonné požiadavky, ktoré sa na takúto stavbu a zariadenie kladú. Rovnako je návrhovým konaním aj posudzovanie vplyvov na životné prostredie.

Odvolateľ sa zároveň odvoláva na záverečné stanovisko ako na právne záväzný podklad podľa §-u 37 ods.1 zákona EIA. V tejto súvislosti je však nutné konštatovať, že oprávnenie (teda nárokovanie vydania územného rozhodnutia), nezavazuje odvolateľa povinnosti splniť všetky ostatné ustanovenia zákona v povoľovacom procese. Z argumentácie odvolateľa vyplýva, akoby si nárokoval špeciálny prístup a výnimky zo zákona všade tam, kde sa mu to hodí. Právne záväzným je však záverečné stanovisko do všetkých dôsledkov a to aj vtedy, ak je záverečné stanovisko odvolateľovi nepriaznivé.

Z uvedeného vyplýva, že stavebný úrad mal povinnosť stavbu/zariadenie definovať ako spaľovňu a keďže nebolo v záverečnom stanovisku preukázané splnenie všetkých podmienok §-u 18 zákona o odpadoch, nebola ani naplnená hypotéza tohto ustanovenia a teda na predmetnú stavbu/zariadenie sa malo hľadieť ako na zariadenie zneškodňovania odpadov a nie ich zhodnocovanie, pričom týmto je podľa §-u 37 ods.1 zákona EIA stavebný úrad právne viazaný.

### **Právna záväznosť záverečného stanoviska**

Odvolaateľ správne uvádza, že záverečné stanovisko je podľa §-u 37 ods.1 zákona EIA „rozhodnutie, ktoré je záväzné pre ďalšie povoľovacie konanie," Odvolaateľ však ďalej nesprávne interpretuje a aplikuje toto ustanovenie zákona tak, že mu v dôsledku právnej záväznosti vzniká nárok na realizáciu stavby bez nutnosti splnenia akýchkoľvek ďalších povinností a náležitostí.

Odvolaateľ však neargumentuje vyššie zmieneným ustanovením zákona EIA, ale §38 ods.1 zákona EIA „Navrhovateľ je povinný zabezpečiť súlad ním predkladaného návrhu na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti alebo jej zmene s týmto zákonom, s rozhodnutiami vydanými podľa tohto zákona a ich podmienkami."

Hoci (ako sme uviedli v bode I) stavebný úrad nemal zákonné oprávnenie zabezpečovať si podklady rozhodnutia sám, na základe odvolacieho rozhodnutia skúmal bližšie okolnosti a náležitosti žiadostí pričom vychádzal z právne záväzného záverečného stanoviska; nakoľko podľa §140c ods.1 Stavebného zákona je toto podkladom územného rozhodnutia zo zákona. Právne záväzným je však záverečné stanovisko ako celok a nie len niektoré účelové časti či jeho účelové interpretácie.

Keďže stavba/zámer bol na základe návrhu odvolateľa posudzovaný ako spaľovňa, stavebný úrad bol týmto záverom viazaný a teda správne posúdil nesúlad zámeru s územným plánom.

### **Vigilantibus iura scripta sunt**

V tejto súvislosti upozorňujeme na právnu zásadu „vigilantibus iura scripta sunt" (právo praje iba bdelym), teda len ten sa môže domáhať svojich práv, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8.11. 2011, sp. zn. ISžr/38/2011)

Odvolaateľ vyčíta mestu Šamorín neodbornosť a na svoju podporu uvádza mená profesorov; avšak sám si nedokázal vnútorne konzistentne vysvetliť a zadefinovať vlastnú stavbu a činnosť a nedokázal takto ani absolvovať posúdenie vplyvov na životné prostredie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že to bol odvolaateľ sám, kto definuje svoje zariadenie ako spaľovňu a to mal v odbornom tíme profesorov a „ťažké odborné kalibre". Ťažko možno očakávať od neodborníkov a obyvateľov pochopenie a akceptáciu projektu, ak sám odvolaateľ ako navrhovateľ spôsobuje zmätok a nepochopenie ľudí svojou nejednoznačnosťou len mátie.

Len ťažko a v podstate vopred odsúdený na neúspech sa môže odvolaateľ domáhať pochopenia svojho zámeru, keď ho nejasne, zmätočne sám opisuje.

Len ťažko a v podstate vopred odsúdený na neúspech sa môže odvolaateľ domáhať zvratu v rozhodovacom procese územného konania, keď sám si svojou nedbanlivosťou spôsobil, že sa vývoj územného konania nekonal podľa jeho predstáv.

V uvedenej súvislosti je podstatné to, že neúspech v územnom konaní si spôsobil odvolaateľ sám, pričom mesto Šamorín medzitým vyvinulo právne kroky, ktoré definitívne efektívne zmarili umiestnenie stavby/zariadenia podľa zámeru navrhovateľa. Keďže poslednou nádejou (topiaci sa aj slamky chytá) je jeho poslednou šancou zvrátiť pôvodné územné konanie. V tom však nie je úspešný a domáha sa tak nezákonného postupu stavebného úradu, ktorým chcem reparovať vlastnú nedbanlivosť v konaní.

### **Environmentálne aspekty umiestňovanej stavby**

Súhlasíme s konštatovaniami, ktoré odvolateľ uvádza v časti VIII svojho odvolania. Z právneho hľadiska je však nutné skonštatovať, že vlastnou nedbanlivosťou odvolateľ spôsobil, že uvedené aspekty neboli takto posúdené v posudzovaní vplyvov podľa zákona EIA a záverečné stanovisko je právne záväzné pre stavebný úrad.

Dôležitou okolnosťou tohto bodu je aj to, že odvolateľ akoby apeloval na štatutára mesta Šamorín, aby spochybnil rozhodnutie vlastného mesta.

Znovu je dôležité podčiarknuť, že súčasnú situáciu svojou nedbanlivosťou spôsobil sám odvolateľ počas každej fázy administratívneho postupu.

### **Právne postavenie Združenia domových samospráv**

Postavenie účastníka konania upravuje §14 správneho poriadku a § 34 stavebného zákona. Keďže derogačná doložka podľa §-u 140 stavebného zákona vylučuje spod okruhu prípadných účastníkov konania len nájomcov bytov, je potrebné v každom správnom konaní určovať okruh účastníkov konania vždy samostatne podľa všeobecnej úpravy §-u 14 správneho poriadku ako aj podľa §-u 34 stavebného zákona a to podľa jeho jednotlivých ustanovení. O prípadnej neúčasti toho, kto sa za účastníka hlási je potrebné rozhodnúť v samostatnom konaní rozhodnutím podľa §-u 46 a až do právoplatnosti takéhoto rozhodnutia je účastníkom meritórneho správneho konania. Vzhľadom na uvedené niet pochyb, že Združenie domových samospráv bolo a je riadnym účastníkom predmetného územného konania minimálne podľa §-u 14 ods.1 správneho poriadku. Nesprávnosť určenia okruhu účastníkov konania nespochybnil ani odvolací orgán, ktorý rozhodol o zrušení predchádzajúceho územného rozhodnutia. V odvolacom konaní nie je možné okruh účastníkov zužovať ani rozširovať, je nutné tento právny stav len akceptovať.

Čo sa týka postavenia dotknutej verejnosti podľa zákona EIA, je potrebné si uvedomiť, že záverečné stanovisko bolo prijaté podľa zákona platného do 31.12.2014 a teda lehoty sa odvíjajú od doručenia záverečného zhrnutia, čo je odlišný termín od záverečného stanoviska používaného od 1.1.2015. Na webe enviroportálu je však zverejnená správa o hodnotení (<http://enviroportai.sk/sk/eia/detail/zariadenie-na-vysokoteplotne-zhodnocovanie-odpadu-lazmovou-technologou>); s tým, že verejné prerokovanie zámeru obsahujúce odprezentovanie aj záverečného zhrnutia bolo 30.09.2015. V dôsledku tejto technickej formálnej nepresnosti sa termíny na doručovanie odvíjajú od termínu 30.09.2015; teda lehota na podávanie stanovísk zainteresovanej verejnosti uplynula až 30.10.2015; v dôsledku čoho subjekty uvedené na str.50 záverečného stanoviska splnili podmienky pre účasť v konaní. Upozorňujeme na skutočnosť, že podľa §-u 27 ods.4 správneho poriadku „V pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, pokiaľ sa nepreukáže opak.“ Pre nesprávne použitý technický termín je nepochybné doručenie záverečného zhrnutia až dňom verejného prerokovania a teda 30.09.2015 tak, ako sme uviedli v predchádzajúcom texte.

V dôsledku uvedeného je zároveň zřejmé, že Združenie domových samospráv splnilo podmienku účasti aj podľa §-u 34 stavebného zákona.

Združenie domových samospráv si len dovoľí poznámku, že ťažko možno dispozície zákona EIA o účasti dotknutej verejnosti považovať za nedokonalosť, nakoľko sa jej princípmi napĺňa medzinárodný záväzok SR voči EÚ a to konkrétne Aarhurskému dohovoru č.43/2006 Z.z., konkrétne článku 6 upravujúceho náležitosti účasti dotknutej verejnosti. Lehoty na vydanie rozhodnutí upravuje správny poriadok v §-e 49 správneho poriadku a dodržiavanie tohto ustanovenia je plne pod kontrolou správneho orgánu; Združenie domových samospráv si nevie predstaviť takú situáciu, že by svojim úkonom v správnom konaní nelegitímne alebo nelegálne spôsobil „niekoľkomesačné zdržanie rozhodnutia" ako uvádza odvolateľ; konštatujeme pri tom, že

využívanie procesných práv účastníkom konania nie je možné charakterizovať ako „zdržanie“ či „zdržovanie“.

Ako sme uviedli v predchádzajúcom texte, odvolateľ sa domáha veľmi špecifického až exkluzívneho prístupu od stavebného úradu a túto praktiku uplatňuje aj voči iným účastníkom konania; upozorňujeme pri tom na zásadu procesnej rovnosti účastníkov konania podľa §-u 4 ods.2 správneho poriadku a v danom prípade sme toho názoru, že odvolateľ namieta našu účasť práve snahou zabezpečiť si nelegitímne a nelegálne privilégia spočívajúce v odignorovaní nami uplatnených vyjadrení a to cestou procesného upretia postavenia účastníka konania, čo je samo o sebe neprípustný, nelegitímny a nelegálny zásah do práv na priaznivé životné prostredie a úplné informácie o ňom podľa čl.44 a čl.45 Ústavy SR ako aj ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu.

### **Vzťah súkromného práva vlastníckeho a práva verejnosti na priaznivé životné prostredie**

Pre správne procesné posúdenie je potrebné vziať do úvahy závery veľkého tribunálu Európskeho súdneho dvora vo veci tzv. Pezinskej skládky (procesne veľmi podobný prípad prejednávánemu), ktoré bolo aj záväzným výkladom európskeho práva na životné prostredie; jeho závery a princípy priamo záväzné pre členské štáty sú nasledovné:

- v prípade konfliktu súkromného práva vlastníckeho (a od neho odvodeného práva stavebného) a práva verejnosti na priaznivé životné prostredie, väčšiu právnu ochranu požíva právo verejnosti na životné prostredie a súkromné právo vlastnícke mu musí ustúpiť resp. prispôbiť sa mu;
- v prípade pochybnosti v rozhodovacom procese sú národné štátne orgány povinné obrátiť sa na orgány Európskej únie s tzv. prejudiciálnou otázkou ohľadne výkladu v danom konkrétnom prípade.

Podľa §-u 37 ods.2 stavebného zákona „Stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v územia jeho dôsledkov“; v danom prípade prevážil princíp predbežnej opatrnosti a prevahy ochrany životného prostredia nad neúplne a zmätočne zdokladovaným súkromným záujmom na realizáciu predmetnej stavby/zámeru.

### **Návrh na rozhodnutie odvolacieho orgánu**

- Vzhľadom na uvedené žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie potvrdil v plnom rozsahu a odvolanie účastníka konania zamietol.
- Žiadame byť oboznámený s podkladmi odvolacieho konania pre účely vyjadrenia sa podľa §-u33 ods.2 a §-u 56 správneho poriadku v samotnom konaní o odvolaní. Zároveň žiadame, aby v rozhodnutí o odvolaní boli všetky naše námietky v odvolaní citované podľa §-u 47 ods.3 posledná veta správneho poriadku a odvolací orgán uviedol, ako sa s nimi vysporiadal a ako ich v rozhodnutí zohľadnil.

Mesto Šamorín sa vyjadrilo k odvolaniu nasledovne:

Vyjadrenie Mesta Šamorín k odvolaniu spoločnosti SPV Dálovce s.r.o. so sídlom Jurigovo námestie 439/15, Bratislava, IČO 45 615 756 voči zamietnutiu rozhodnutia o umiestnení stavby Zariadenie na vysokoteplotné zhodnotenie komunálneho odpadu plazmovou technológiou v katastrálnom území Bucsuháza mesta Šamorín - číslo konania 1488/2014-OOS/SOcÚ preprotokolované na č. 149/2015 dňa 9.1.2015 preprotokolované na č. 228/2016 dňa 13.1.2016 zo dňa 31.8.2016 ostáva nezmenené a naše stanovisko zo dňa 16.9.2016 vydané v rámci územného konania citujeme bez zmeny:

Ako orgán starostlivosti štátu o ochranu prírody a krajiny v spolupráci s orgánmi verejnej správy a samosprávy máme povinnosť spolupracovať na obmedzovaní a usmerňovaní zásahov do prírody a spolupracovať pri povoľovaní a posudzovaní plánovaných činností, ktoré majú značný vplyv na kvalitu životného prostredia.

Taktiež sme povinní a musíme byť súčinní pri prevencii činností, ktoré môžu ohroziť, poškodiť a ničiť životné prostredie.

Na základe výpisu z obchodného registra, spoločnosť má oprávnenie o.i. na podnikanie v oblasti nakladania s iným ako nebezpečným odpadom a na podnikanie v oblasti nakladania s nebezpečným odpadom. Preto vidíme potencionálne riziko, že v zariadení sa bude zhodnocovať aj nebezpečný odpad.

Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky - Sekcia enviromentálneho hodnotenia a riadenia - odbor enviromentálneho posudzovania vydalo pod č. 1615/2016-3.4/mo zo dňa 21.3.2016 záverečné stanovisko podľa zákona 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým plánovanú činnosť odporúča.

Máme morálne právo v mene širokej spoločnosti a v mene všetkých dotknutých obyvateľov a obcí vyjadriť svoj nesúhlas a nestotožňujeme s týmto záverečným stanoviskom a podporiť odmietnutie vydania rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby.

Záverečné stanovisko bolo vydané v Čase, kedy odchádzajúci pán minister už bol mimo funkcie a pán minister novej vlády svoju funkciu ešte plnohodnotne neprevzal.

Sme presvedčení, že pri posudzovaní neboli dostatočne zvažované pozitívne ale hlavne negatívne vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, V rámci verejného prerokovania a na základe vyjadrení dotknutých boli prezentované všetky riziká plánovanej činnosti - preto je zarážajúce, že MŽP SR vydalo záverečné stanovisko s odporúčacím charakterom.

Ministerstvo ignorovalo veľkú nespokojnosť a protest občanov. Pri menovanej technológii, ktorá nie je vôbec osvedčená, v dôsledku nekontrolovaného vývoja počas prevádzky podniku môže nastať vážne bezprostredné ohrozenie životného prostredia a ľudí. Oprávnené sa domnievame, že v dôsledku absencie skúseností môže dôjsť k strate kontroly nad procesmi vrátane skladovacích činností v ktoromkoľvek zariadení podniku a vrátane samotného zhodnocovania.

Necítíme sa byť oprávnení, aby sme spochybnili stanoviská dotknutých orgánov bez pripomienok alebo s pripomienkami, ale ešte raz zdôrazňujeme, že ani tieto orgány verejnej správy nemajú dostatočnú skúsenosť s navrhvanou činnosťou a nemajú odborne spôsobilé osoby, ktoré sa mohli, hodnoverne vyjadrovať a vydávať tieto stanoviská.

Zdôrazňujeme, že platný územný plán a jeho Zmeny a doplnky schválené Mestským zastupiteľstvom (č.uznesenia 8/2015 zo dňa 24.9.2015 ktorým sa schvaľuje VZN e. 6/2015 Zmeny a doplnky k územnému plánu a č.uznesenia 10/2015/XXII zo dňa 15.12.2015) priamo zakazuje túto činnosť. Územný plán platný v čase podania prvej žiadosti (č.uznesenia 8/2007/XI zo dňa 13.12.2007) tiež povoľoval činnosť iba v obmedzenom rozsahu. Množstvo odpadu, ktorá sa plánuje spracovať s plazmovou technológiou žiadny subjekt štátnej správy nemôže zodpovedne vyhlásiť že je obmedzenom rozsahu.

Upozorňujeme na nedostatočnú infraštruktúru - cestná sieť riešeného územia - cesta 1/63 ako aj cesta 11/503 je už v súčasnosti preťažená, účelová miestna komunikácia je tiež nevyhovujúca a nebola plánovaná na takúto frekventovanú nákladnú dopravu. Investor sa nezaviazal vybudovať vhodnú infraštruktúru.

Projektovaná kapacita zariadenia je plánovaná na 60 000 až 240 000 t komunálneho odpadu ročne, čo vysoko presahuje ročnú produkciu komunálneho odpadu okolitých miest a obcí. Z tohto vyplýva, že pre zachovanie prevádzkyschopnosti a rentabilného fungovania tohto zariadenia, prevádzkovateľ bude nútený dovážať odpad aj z iných oblastí, s čím ale nesúhlasíme.

Tento región - zdôrazňujeme ako najväčší zdroj pitnej vody v Strednej Európe - už aj bez tohto zariadenia je postihnutý s veľkými zdrojmi znečisťovania ovzdušia a podzemnej pitnej vody.

Stavebný úrad mesto Šamorín odvolaniu nevyhovel a postúpil kompletný spisový materiál v zmysle §-u 57 ods. 2 správneho poriadku na rozhodnutie OÚ Trnava –OVBP2.

OÚ Trnava - OVBP2 preskúmal podľa §-u 59 ods. 1 správneho poriadku kompletný spisový materiál v plnom rozsahu a konštatuje, že odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu mesto Šamorín bolo vydané v súlade so správnym poriadkom, stavebným zákonom a súvisiacimi právnymi predpismi.

Podľa §-u 3 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy občanov a organizácií a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa §-u 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

V súlade s §-om 46 správneho poriadku je stavebný úrad povinný vydať rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

V zmysle §-u 47 ods. 3 správneho poriadku správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

OÚ-OVBP2 posúdil súlad navrhovanej stavby s územným plánom mesta Šamorín a konštatuje nasledovné:

Dňa 15.12.2015 bola uznesením č. 10/2015/XXIII schválená zmena územného plánu mesta Šamorín č. 2 podľa, ktorej je uvedená stavba umiestnená v regulačnom bloku „ZaD2.09 – podnikateľská zóna, skladové hospodárstvo a podnikateľské aktivity“. Uvedenou zmenou boli upravené regulatívy pre blok 502, ktoré spočívajú v zaradení medzi neprípustné funkčné využitie zariadenia na skládkovanie odpadu, spaľovanie odpadu alebo akékoľvek energetické zhodnocovanie odpadu. Ďalšími zmenami a doplnkami č. 3, schválenými uznesením č. 27/2017/VII, dňa 21.9.2017 sa uvedená lokalita funkčne nezmenila.

Z uvedeného vyplýva, že umiestnenie stavby „Zariadenie na vysokoteplné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ na parcelách č. 224/1, 224/4, 411/10, 411/11, 411/12, 411/28, 411/31, 411/32, 411/36, 411/38, 413/4, 413/5, 413/6, 413/7, 413/18, 413/20, 413/21, 413,22, 413/25 v k. ú. Bučuháza **je v rozpore** s územnoplánovacou dokumentáciou mesta Šamorín.

K jednotlivým bodom odvolania uvádza OÚ-OVBP2 nasledovné:

K námietke týkajúcej sa oprávnenosti podpisovať za stavebný úrad odvolaním napadnuté rozhodnutie uvádza odvolací orgán, že v predloženom spisovom materiáli sa nachádza poverenie primátora mesta Šamorín, ktorým v súlade s §-om 13 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení poveril Ing. Vojtecha Bajkaya v rozsahu rozhodovania o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ktoré patria do právomoci Spoločného obecného úradu Šamorín. Uvedená námietka je neopodstatnená.

K námietke týkajúcej sa postupu podľa územného plánu platného v čase podania žiadosti o vydanie územného rozhodnutia uvádza odvolací orgán, že v zmysle usmernenia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 25591/2015/B623-SV/68915 zo dňa 05.11.2015

rozhodnutie vydané v konaní podľa stavebného zákona (územné rozhodnutie, stavebné povolenie) musí byť v čase nadobudnutia právoplatnosti v súlade platným územným plánom obce, príp. zóny, konkrétne s jeho záväznou časťou vyhlásenou VZN. Ak v priebehu konania došlo k zmene právnej úpravy, príp. VZN, je povinnosťou stavebného úradu túto zmenu rešpektovať. Z uvedeného považujeme námietku odvolateľa za neopodstatnenú.

K námietke procesu prijímania VZN mesta Šamorín uvádza odvolací orgán, že nedisponuje žiadnou kompetenciou, ktorá by mu umožňovala vstupovať do originálnej (pôvodnej, priamej) kompetencie samosprávy a je vecou Ústavného súdu SR, ktorý jediný môže vyhlásiť po preskúmaní VZN obce za akt, ktorý je v rozpore so zákonom.

K námietke týkajúcej sa kritéria na rozlišovanie zhodnocovania a zneškodňovania odpadu odvolací orgán uvádza, že v zmysle platného územného plánu mesta Šamorín nie je v súlade s územným plánom umiestnenie zariadenia na zhodnocovanie ani zneškodňovanie odpadu. Akákoľvek kategorizácia by z hľadiska územného plánu nebola prechodná, nakoľko zmena územného plánu v danú lokalitu neotvorila pre zariadenia jedného ani druhého charakteru. Bez ohľadu na samotnú technologickú stránku navrhovaného zariadenia, odvolací orgán nemôže nijakým spôsobom validovať rozpor uvedenej stavby s územným plánom mesta Šamorín, nakoľko zmena územného plánu mesta Šamorín č. 2 jednoznačne a bez pochybností vylúčila možnosť umiestniť v regulačnom bloku 502, zariadenia na skládkovanie odpadu, spaľovanie odpadu alebo akékoľvek energetické zhodnocovanie odpadu. Ďalšími zmenami a doplnkami č. 3, schválenými uznesením č. 27/2017/VII, dňa 21.9.2017 sa uvedená lokalita funkčne nezmenila. To znamená, že z hľadiska územného plánu sa daná lokalita neotvorila pre umiestnenie zariadenia na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu, práve naopak, ako neprípustná funkcia je uvedené okrem skládkovania a spaľovania odpadu aj akékoľvek energetické zhodnocovanie.

Po zrušení pôvodného zamietavého rozhodnutia a vrátení na nové konanie sa stavebný úrad mesto Šamorín vysporiadalo nielen s neprípustnosťou skladovania a spaľovania odpadu, ale aj s akýmkoľvek zariadením na zhodnocovanie odpadu. Uvedenú námietku považuje odvolací orgán za neopodstatnenú.

Vo veci námietky týkajúcej sa záverečného stanoviska a jeho odporúčacieho charakteru uvádza odvolací orgán, že aj v prípade akejkoľvek záväznosti záverečného stanoviska EIA je potrebné posúdiť územný plán mesta Šamorín a ten jednoznačne vylučuje možnosť umiestnenia zariadenia na zhodnocovanie odpadu v uvedenej lokalite mesta Šamorín a nezmení to ani záverečné stanovisko EIA. Mesto Šamorín je ako stavebný úrad prvého stupňa povinný posúdiť súlad resp. rozpor stavby s územným plánom. Nesúlad stavby s územným plánom obce je dôvodom na nepovolenie stavby a tento stav nie je možné dodatočne validovať ani druhostupňovým rozhodnutím. Postoj Mesta Šamorín premietnutý v zamietnutí návrhu na vydanie územného rozhodnutia nemá nič spoločné s ignoráciou názorov odborníkov v danej oblasti. Jednoznačný rozpor s územným plánom Mesta Šamorín je alfou a omegou rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie územného rozhodnutia pre stavbu zariadenia na zhodnocovanie odpadu.

Predmetnú námietku považuje OÚ-OVBP2 za neopodstatnenú.

K námietke týkajúcej sa odbornosti pracovníkov stavebného úradu Mesta Šamorín a snaha o vydanie rozhodnutia nadriadeným orgánom OÚ-OVBP2 uvádza odvolací orgán, že nie je v reálnych možnostiach odvolacieho orgánu preberať kompetencie stavebných úradov prvého stupňa, nakoľko personálne ani materiálne vybavenie odvolacieho orgánu je limitované a nemôže suplovať právomoci 251 obcí Trnavského kraja. K snahe odvolateľa týkajúcej sa rozhodovania na odvolacom orgáne je nutné konštatovať, že ani odvolací orgán nesmie ignorovať územný plán obce a je ním viazaný rovnako ako stavebný úrad prvého stupňa. V uvedenom prípade by rozhodovanie nebolo iné, nakoľko územný plán je záväzný aj pre druhostupňový stavebný úrad.

K žiadostii odvolateľa týkajúcej sa zohľadnenia vhodnosti zariadenia na zhodnocovanie



odpadu ako protiváhy skládkovému hospodárstvu na území Žitného ostrova vrátane skládky Čukárskej paky uvádza odvolací orgán, že je akýkoľvek pozitívny prínos zhodnocovacieho zariadenia sa posudzuje v súvislosti s územným plánom. Vzhľadom na rozpor s územným plánom mesta Šamorín je predmetné posudzovanie druhoradé, aj keď by bolo zrejme prínosné. Vzhľadom k rozporu stavby s územným plánom mesta Šamorín je táto námietka neopodstatnená.

K námietke týkajúcej sa účasti v konaní pre Združenie domových samospráv uvádza odvolací orgán, že predmetný subjekt vzal za účastníka konania vzhľadom na jeho zastupovanie verejnosti. Odvolací orgán akceptuje účasti Združenia domových samospráv v konaní, nakoľko stavebný úrad mesto Šamorín s ním konalo ako s účastníkom konania. Ani účasti Združenia domových samospráv nemôže ovplyvniť rozpor stavby s územným plánom mesta Šamorín.

K vyjadreniu účastníčky konania **Kataríny Šaranskej** uvádza odvolací orgán nasledovné:

Ku kompetencii stavebného úradu prvého stupňa OÚ-OVBP2 uvádza, že odvolací orgán v plnej miere akceptuje kompetenciu mesta Šamorín ako stavebného úradu prvého stupňa a nie je jeho zámerom rozhodovať o umiestnení tak dôležitej stavby ako je zariadenie na zhodnocovanie odpadu namiesto stavebného úradu mesto Šamorín, nakoľko OÚ-OVBP2 je odvolacím orgánom pre 251 obcí Trnavského kraja a nie je jeho ambíciou rozhodovať v prvom stupni namiesto obce. Odvolací orgán odmieta akékoľvek snahy, ktoré by viedli k atrahovaniu kompetencie stavebného úradu mesto Šamorín na nadriadený orgán.

K vyjadreniu k záväznosti záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia SR (MŽP SR) uvádza odvolací orgán, že toto má odporúčací charakter, nakoľko to priamo v stanovisku uvádza MŽP SR.

K vyjadreniu týkajúceho sa skládky vo Vrakuni uvádza odvolací orgán, že nie je predmetom odvolacieho konania a preto nie je možné sa k nej vyjadrovať.

K postaveniu Združenia domových samospráv (ZDS) uvádza odvolací orgán, že ZDS bolo účastníkom konania a bolo s ním konané v prvom stupni. V druhostupňovom konaní už odvolací orgán nerozširuje ani nezužuje okruh účastníkov konania.

K namietaným rizikám plazmového splyňovania uvádza odvolací orgán, že je vecou špecializovaných správnych orgánov, ktoré do konania dávajú svoje stanoviská, aby posúdzovali mieru rizika projektu. Stavebný úrad nemá kompetenciu, aby si o uvedenej problematike mohol urobiť samostatný úsudok, preto v konaní disponuje odbornými stanoviskami kompetentných orgánov.

K vyjadreniu **Združenia domových samospráv (ZDS)** odvolací orgán uvádza nasledovné:

Z vyjadrenia ZDS nie je zjavné k čomu sa ZDS vyjadruje v rámci bodu týkajúceho sa územného rozhodnutia.

K podpisovaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia mesta Šamorín vedúcim stavebného úradu sa vyjadril odvolací orgán vyššie v texte.

Strohé konštatovanie súladu resp. nesúladu s územným plánom nie je dostačujúce a to aj vzhľadom k tomu, že pri preskúmaní rozhodnutia súdom je potrebné, aby stavebný úrad riadne odôvodnil svoje rozhodnutie, nakoľko nedostatok v odôvodnení rozhodnutia má za následok zrušenia rozhodnutia súdom a jeho vrátenie na nové konanie.

Pokus ZDS o znevažovanie rozhodovacej činnosti nadriadeného orgánu je výsledkom nepochopenia základných princípov dvojstupňového rozhodovania a podsúvanie pochybností o legálnych a legitímnych požiadavkách odvolacieho orgánu v konaní nie je na mieste.

Zatiaľ na Slovensku platí, že o preskúmaní prvostupňových rozhodnutí stavebných úradov rozhodujú odvolacie orgány, ktorými sú okresné úrady v sídle kraja, odbory výstavby a bytovej

politiky. Nie je zrejmé, akým zákonom je vedené ZDS, ktoré si vo svojom vyjadrení k odvolaniu „prisvojuje“ kompetenciu výkladu zákona, ktorá mu ale absolútne neprislúcha. Je povinnosťou odvolacieho orgánu postupovať v zmysle zákona bez ohľadu na to, čo si o tom myslí ZDS. Do dnešného dňa nie je odvolaciemu orgánu známy presun kompetencie, ktorý by umožňoval ZDS rozhodovať namiesto OÚ-OVBP2.

Pre samotné posúdenie umiestnenia prevádzky je potrebné nielen záverečné stanovisko, ale aj ďalšie doklady a z týchto dokladov vychádza každý stavebný úrad tak, aby rozhodol v súlade so zákonom.

Odvolací orgán aj v uvedenom prípade stavby „Zariadenia na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ vychádza zo základného predpokladu povolenia stavby a to zo súladu s Územným plánom Mesta Šamorín. Nesúlad uvedenej stavby je alfou a omegou jej neprípustnosti v území a to bez ohľadu na podporu odbornej verejnosti.

Ku špekuláciám ZDS o tom, aký prevážil princíp pri rozhodovaní stavebného úradu prvého stupňa sa odvolací orgán nevyjadruje, nakoľko opakovane uviedol, že akékoľvek stanoviská, vyjadrenia či podpora odbornej verejnosti nemôžu nijakým spôsobom zmeniť rozpor stavby „Zariadenia na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ s Územným plánom Mesta Šamorín a to aj napriek tomu, že odvolateľ predložil stanoviská erudovaných vedeckých kapacít, resp. kladné stanoviská dotknutých orgánov.

Ku vzťahu práva vlastníckeho a práva na priaznivé životné prostredie možno len dodať, že vo veciach, ktoré sú predmetom súdneho preskúmania, nemá správny orgán dostatok kompetencie na to, aby sa vyjadroval k výsledkom súdneho konania, ktoré nesúvisí s odvolacím konaním.

K žiadosti ZDS o oboznamovaní s podkladmi odvolacieho konania uvádza odvolací orgán, že podkladom pre druhostupňové rozhodnutie je kompletný spisový materiál stavebného úradu vrátane oboznámenia účastníkov konania s podaným odvolaním. V odvolacom konaní OÚ-OVBP2 neoboznamuje s podkladmi odvolacieho konania žiadneho účastníka konania, nakoľko boli účastníkmi konania na prvom stupni rozhodovania a mohli sa s podkladmi rozhodnutia oboznámiť. Účastníci konania môžu v priebehu celého odvolacieho konania (až do vydania meritórneho rozhodnutia) uvádzať nové skutočnosti a dôkazy. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že s akýmkoľvek novým podkladom rozhodnutia (nová skutočnosť, nový dôkaz) je povinný odvolací orgán oboznámiť všetkých účastníkov konania. V prípade, že v odvolacom konaní nie je žiaden nový podklad, nie je dôvod na oboznamovanie účastníkov konania s tým, čo je reálne v spise z prvostupňového konania.

K námietke týkajúcej sa predpojatosti zamestnancov odvolacieho orgánu, ktorí už v minulosti s prejednávanou vecou prišli do pracovného resp. úradného styku uvádza odvolací orgán, že minimálne do úradného styku prišli všetci zamestnanci odvolacieho orgánu. Správny poriadok s takou možnosťou, že by boli vylúčení všetci zamestnanci odvolacieho orgánu, nepočíta. Vylúčiť z konania pre zaujatosť možno zamestnanca správneho orgánu so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom v zmysle §-u 9 správneho poriadku. Nie je z vyjadrenia ZDS zrejmé na základe čoho by mali byť zamestnanci odvolacieho orgánu zaujatí. Ak považuje ZDS za zaujatosť to, že odvolací orgán nerozhodol v predchádzajúcom odvolacom konaní tak, ako žiadalo ZDS, je celkom zrejmé, že ZDS nepochopilo dvojstupňovosť štátnej správy. V zmysle §-u 10 účastník konania (ZDS) oznámi správne orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu, len čo sa o nich dozvie. Vzhľadom k tomu, že ZDS neuvádza žiadne skutočnosti, ani zamestnanca, ktorý by mal byť zaujatý vo veci, odvolací orgán sa námietkou ZDS viac nezaobrá.

Vyjadrenie ZDS nesie v sebe pokus o súkromný výklad jednotlivých ustanovení viacerých zákonov, ktorý nemožno považovať za záväzný. Stavebný úrad druhého stupňa s uvedeným pracuje len ako s pokusom podsúvať súkromný výklad zákona zo strany subjektu, ktorému výklad zákona

neprisluCHA.

K vyjadreniu **Mesta Šamorín** uvádza odvolací orgán, že odvolací orgán ani v minulosti nespochybnil rozpor predmetnej stavby s Územným plánom Mesta Šamorín, vytkol však stavebnému úradu prvého stupňa, že nedostatočne odôvodnil tento rozpor, len ho stroho konštatoval.

Je čisto v kompetencii stavebného úradu Mesto Šamorín, aby sa rozhodlo v súlade so zákonom a riadne svoje rozhodnutie odôvodnilo. Odvolací orgán vyjadruje pochopenie Mesta Šamorín aj vo veci protestov obyvateľov mesta a ich obavu z uvedeného zariadenia, súčasne však odvolací orgán konštatuje k veci, že rozhodujúcim je rozpor navrhovanej stavby s Územným plánom Mesta Šamorín.

Po preskúmaní kompletného spisového materiálu v plnom rozsahu odvolací orgán konštatuje, že prvostupňové rozhodnutie vychádza zo skutočného stavu posúdeného podľa platného Územného plánu Mesta Šamorín, ktorý v uvedenej lokalite neumožňuje odvolateľom plánovanú stavbu umiestniť a prevádzkovať. Územný plán dáva jednoznačnú odpoveď na to, prečo nie je možné povoliť prevádzku „Zariadenia na vysokoteplotné zhodnocovanie komunálneho odpadu“ v dotknutom území. Vzhľadom na záväznosť územného plánu, nebolo možné vydať zo strany stavebného úradu iné rozhodnutie. OÚ-OVBP2 ako stavebný úrad druhého stupňa vychádzal pri preskúmaní meritórneho rozhodnutia stavebného úradu Mesto Šamorín z platného územného plánu a zákonov platných na území SR a má za to, že odvolaním napadnuté rozhodnutie stavebného úradu Mesto Šamorín vychádza z platného územného plánu Mesta Šamorín, je v súlade so zákonmi platnými v čase vydania rozhodnutia na území Slovenskej republiky a preto bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Posúdenie súladu stavby s územným plánom obce je základným predpokladom pre vydanie stavebného povolenia. Ide o elementárny postup stavebného úradu prvého stupňa, pri ktorom sa prípadný rozpor s územným plánom obce nedá nijakým iným spôsobom nahradiť. Rozpor s územným plánom obce je takou skutočnosťou v konaní, ktorá neumožňuje vydať rozhodnutie o umiestnení stavby, resp. rozhodnutie o povolení stavby. Rozpor s územným plánom obce nemožno nahradiť ani inými kladnými vyjadreniami dotknutých orgánov vrátane vyjadrení či stanovísk vedeckých kapacít, ani iným relevantným spôsobom, s výnimkou zmeny územného plánu. Stavebné úrady sú povinné zo zákona trvať na tom, aby stavba bola v súlade s územným plánom obce. Pre rozpor s územným plánom obce nesmie rozhodnúť inak ani odvolací orgán, pre ktorý je územný plán danej obce rovnako záväzný.

Stavebný úrad Mesto Šamorín sa v konaní riadil právnym názorom odvolacieho orgánu a v odvolaní napadnutom rozhodnutí sa zaoberal zhodnocovaním odpadu, či zneškodňovaním odpadu, riadne odôvodnil rozpor s Územným plánom Mesta Šamorín a preto odvolací orgán jeho rozhodnutie potvrdil.

Na základe vyššie uvedeného OÚ-OVBP2 rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

### **Poučenie**

Proti tomuto rozhodnutiu sa podľa §-u 59 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení **n e m o ž n o** ďalej odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať súdom.

**Ing. Lubomír Antal**  
vedúci odboru výstavby a bytovej politiky

### **Doručuje sa**

1. SPV Dálovce, s.r.o., Jurigovo nám. 15, 841 05 Bratislava  
**Korešpodenčná adresa:** Bratislavská cesta 37, 931 01 Šamorín
2. Ing. Ladislav Pálinkás, Pomlejská 26, 931 01 Šamorín
3. Ing. Ladislav Pálinkás - KOVOPAL, Pomlejská 26, 931 01 Šamorín
4. KOVO HORVÁTH s. r. o., Cintorínska 2, 931 01 Šamorín
5. Juraj Jávorka, Pomlejská 14, 931 01 Šamorín
6. Juraj Jávorka - fi – JAFUR, Pomlejská 14, 931 01 Šamorín
7. Slovenský pozemkový fond, Búdková cesta 36, 817 15 Bratislava 11
8. BIOMIT s. r. o., Pomlejská 26, 931 01 Šamorín
9. STROJ - LIFT spol. s. r. o., Valachovej 4, 841 01 Bratislava  
**korešpodenčná adresa:** Mgr. Milena Nosková, Obchodná 2, 811 08 Bratislava -  
správca konkurznej podstaty
10. Ing. Vladimír Rybár, Nezábudková 3, 931 01 Šamorín
11. Ing. Dušan Veselko, Nezábudková 1, 931 01 Šamorín
12. Združenie obcí Horného žitného ostrova v odpadovom hospodárstve. Gazdovský rad 37/A,  
931 01 Šamorín
13. Ladislav Ballán, Gútorská 9, 931 01 Šamorín
14. Natália Ballánová. Gútorská 9, 931 01 Šamorín
15. Ladislav Ladič, 930 41 Kvetoslavov 67
16. Michal Feketevízi, 930 31 Vojka nad Dunajom 209
17. Tibor Bekó, Slnecná 19, 931 01 Šamorín
18. Valéria Bekóová, Slnecná 19, 931 01 Šamorín
19. ZP- Ing. arch. Andrea Klimková - ANDREA KLIMKO architecture s. r. o., Haydnova 19, 811  
2 Bratislava
20. Mesto Šamorín
21. Obec Kvetoslavov
22. Obec Veľká Paka
23. Obec Macov
24. Obec Trnávka

25. Obec Lehnice
26. Vlasta Tomayová, Špieszová 1, 841 04 Bratislava
27. Ing. Adriana Hurtoňová, Čilistovská 24, 931 01 Šamorín
28. Katarína Šaranská, Čukárska Paka 43, 930 51 Veľká Paka
29. Ing. Gabriela Csériová, Hlavná 22, 931 01 Šamorín
30. Prof. Ing. Pavel Élesztós CSc., Mličňanská 48, 931 01 Šamorín
31. Marián Dlugoš, Bučuháza 18, 931 01 Šamorín
32. Ing. Béla Bugár, Pomlejská cesta 20, 931 01 Šamorín
33. Katarína Ďurovková, Mliečňanská 16, 931 01 Šamorín
34. Ing. Agneša Tótová, Nezábudková 5, 931 01 Šamorín
35. Henrieta Ugroczka, Šámot 291/15, 931 01 Šamorín,
36. Rastislav Vozník, Hlavná 14, 931 01 Šamorín
37. Jozef Nagy, Pokojná ulica 2, 931 01 Šamorín
38. Ing. Martin Šimurda. Kúpeľná 79, 931 01 Šamorín
39. Mgr. Marta Galbáčová, Požiarnická 22, 931 01 Šamorín
40. Ing. Štefan Andrassy, Vodárenská 32, 931 01 Šamorín
41. Arpád Ôry, Breštanová ulica 19, 931 01 Šamorín - Mliečno
42. Katarína Halászová, Šámot 286/6, 931 01 Šamorín
43. Diana Ugroczká, Šámot 286/6, 931 01 Šamorín
44. Jozef Ugroczky, Šámot 286/6, 931 01 Šamorín
45. Karol Ugróczky, Šámot 290/11, 931 01 Šamorín
46. Csaba Ugróczky, Šámot 290/11, 931 01 Šamorín
47. Lívia Ugróczká, Šámot 290/11, 931 01 Šamorín
48. Kristína Kuruczová, Šámot 290/11, 931 01 Šamorín
49. Karol Ugroczky, Šámot 290/15, 931 01 Šamorín
50. Imrich Ugroczky, Šámot 283/18, 931 01 Šamorín
51. Ákos Ugroczky, Šámot 283/18, 931 01 Šamorín
52. Brigita Ugroczká, Šámot 283/18, 931 01 Šamorín
53. Ildikó Ugroczká, Šámot 283/18, 931 01 Šamorín
54. Alexander Kováč, Šámot 293/23, 931 01 Šamorín
55. Ibolya Bokorová, Šámot 293/23, 931 01 Šamorín
56. Ing. Renáta Koleková, Bučuháza 36, 931 01 Šamorín
57. Ondrej Derzsi, Gazdovský rad 23, 931 01 Šamorín
58. Helena Fehérová, Gazdovský rad 61, 931 01 Šamorín
59. Ladislav Fehér, Gazdovský rad 61, 931 01 Šamorín
60. Jozef Štenda, Gazdovský rad 63, 931 01 Šamorín
61. Helena Štendová, Gazdovský rad 63. 931 01 Šamorín
62. Eva Fejesová, Gazdovský rad 65, 931 01 Šamorín
63. Lívia Mészárosová, Hlavná 24, 931 01 Šamorín
64. Ing. Maroš Valentovič, Hlavná 791/24, 931 01 Šamorín
65. Eva Košťálová, Hlavná 30, 931 01 Šamorín
66. Imrich Košťál, Hlavná 30, 931 01 Šamorín
67. Eva Fehér, Hlboká cesta 13, 931 01 Šamorín
68. Ladislav Fehér, Hlboká cesta 13, 931 01 Šamorín
69. Ing. Jana Kubínová, Hlboká cesta 2168/17, 931 01 Šamorín
70. Katarína Halászová, Čilistovská 4, 931 01 Šamorín
71. Eva Tóth, Hrušovská 2240/46, 931 01 Šamorín
72. Veronika Horváthová, Hrušovská 224/46, 931 01 Šamorín
73. Denisa Kurtiová, Pod záhradami 87, 931 01 Šamorín

74. Andrej Urge, ul. Márie 14A, 931 01 Šamorín
75. Ing. Alžbeta Lalciková, Nová ul. 7, 931 01 Šamorín
76. Miklós Báder, Pomlejská cesta 1148/33, 931 01 Šamorín
77. Mgr. Katalin Báder, Pomlejská cesta 1148/33, 931 01 Šamorín
78. Ing. Jolán Báder, Pomlejská cesta 1148/33, 931 01 Šamorín
79. Tamás Fazekas, Pomlejská cesta 1148/33, 931 01 Šamorín
80. Viktor Szucs, Poľovnícka 1, 931 01 Šamorín
81. Lucia Szucsová, Poľovnícka 1, 931 01 Šamorín
82. Klára Tóthová, Poľná 1, 931 01 Šamorín
83. Adriana Vergová, Sídliisko Platan 230811, 931 01 Šamorín
84. Mgr. Imrich Fehér, Sídliisko Platan 230811, 931 01 Šamorín
85. Branislav Brza, Obilná 1A, 931 01 Šamorín
86. Ing. Ladislav Tóth, 930 30 Báč 159
87. Angelika Oosterhius Ertl, Čukárska Paka 421, 930 51 Veľká Paka
88. Robert Johancsik, Trnávka 97, 930 32 Blatná na Ostrove
89. Magda Sátor Érsek, 930 32 macov 91
90. Silvester Sátor Érsek, 930 32 Macov 91
91. Mária Sátor Érsek, 930 32 Macov 36
92. Mária Psotová, 930 32 Macov 36
93. Silvia Vajdová, 930 32 Macov 36
94. Timea Psotová, 930 32 Macov 36
95. MSc. Judit Kádek, Kostolná gala 132, 930 34 Holice
96. Gabriel Kádek, Kostolná gala 132, 930 34 Holice
97. Klára Kádek, Kostolná gala 132, 930 34 Holice
98. Silvia Lászlóová, Korytnická 8, 821 06 Bratislava
99. Rozália Purgerová, Zelená 13, 931 01 Šamorín
100. Zsuzsana Purger Bodó, Zelená 13, 931 01 Šamorín
101. Ernest Világi, Dunajská 6, 931 01 Šamorín
102. Ing. Juraj Paška, Čilistovská 5, 931 01 Šamorín
103. Združenie domových správ, P. O. BOX 218, 850 00 Bratislava
104. Tomáš Bors, Dunajská 1060/31, 931 01 Šamorín
105. Krajský pamiatkový úrad Trnava, Cukrová 1, 917 01 Trnava
106. Slovak Telekom a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava
107. ORANGE SLOVENSKO a. s., Metodova, 821 08 Bratislava
108. UPC BROADBAND SLOVAKIA s. r. o., Ševčenkova 36, P. O. BOX 216, 850 00 Bratislava
109. Dotknutá verejnosť

### **Na vedomie**

110. Okresný úrad Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie, Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda
111. Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Kollárovo nám. 8, 917 01 Trnava
112. Okresný úrad Dunajská Streda, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda
113. Okresné riaditeľstvo PZ v Dunajskej Strede, okresný dopravný inšpektorát, Múzejná 6, 929 01 Dunajská Streda
114. Obvodný úrad v Dunajskej Strede, odbor krízového riadenia, Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda

115. Okresný úrad Dunajská Streda, pozemkový a lesný odbor, Korzo Bélu Bartóka 789/3, 929 01 Dunajská Streda
116. Regionálny úrad verejného zdravotníctva - Regionálny hygienik, Veľkoblahovská cesta 1067, 929 01 Dunajská Streda
117. Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného Zboru v Dunajskej Strede, Trhovisko 1102/1, 929 01 Dunajská Streda
118. Západoslovenská distribučná a. s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava
119. Západoslovenská vodárenská spol. a. s., odštepny závod Dunajská Streda, Kračanská cesta 1233, 929 01 Dunajská Streda
120. SPP - distribúcia a. s., Mlynské Nivy 44/a, 825 11 Bratislava
121. Ministerstvo obrany SR, správa nehnuteľného majetku a výstavby, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava
122. Ministerstvo životného prostredia SR, odbor odpadového hospodárstva, nám. Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava
123. Ministerstvo životného prostredia SR, sekcia vôd, nám. Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava
124. Ministerstvo životného prostredia SR, odbor ochrany ovzdušia, nám. Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava
125. Ministerstvo životného prostredia SR, odbor environmentálneho posudzovania, nám. Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava
126. Ministerstvo hospodárstva SR, Mierová 19, 827 15 Bratislava
127. Trnavský samosprávny kraj, sekcia hospodárskej stratégie, odbor územného plánovania a životného prostredia, Starohájska 10, 917 01 Trnava
128. Ministerstvo zdravotníctva SR, Inšpektorát kúpeľov a žriediel, Limbová 2, P. O. BOX 52, 837 52 Bratislava
129. Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát ŽP Bratislava, Jeséniova 17D, 831 01 Bratislava
130. Občianske združenie pre Šamorín, Hlavná 39, 931 01 Šamorín